

Ο Φεδερίκο στο δάσος του Ραφαέλ

Χρύσα Γκοτζαμάνη

2020

ΑΘΗΝΑ

Σχολή Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής Θεάτρου Πορεία

Η Χρύσα Γκοτζαμάνη γεννήθηκε το 1973 στο Πράσινο Ευβοίας. Είναι στρατιωτικός και υπηρετεί στην Πολεμική Αεροπορία. Το 2017 παρακολούθησε το σεμινάριο δημιουργικής γραφής του ΕΚΠΑ. Βραβεύτηκε με έπαινο από την ΠΕΛ για διήγημα «Έλα πάμε». Το σατιρικό ποίημα «Νέα ράτσα» απέσπασε το τρίτο βραβείο σε διαγωνισμό του ΕΠΟΚ.

Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 6983500655
Email: chrisagotzamani@gmail.com

***

Το έργο γράφτηκε στα πλαίσια της Σχολής Πυροδότησης Θεατρικής Γραφής του Θεάτρου Πορεία (Οκτώβριος 2019 – Μάιος 2020) με εισηγητές τους Θανάση Τριαριδίδη και Βαγγέλη Χατζηγιαννίδη.

***

Το θεατρικό έργο *Ο Φεδερίκο στο δάσος του Ραφαέλ της Χρύσας Γκοτζαμάνη* διανέμεται ελεύθερα στο διαδίκτυο σε μορφή ψηφιακού βιβλίου υπό άδεια [Creative Commons BY NC ND](https://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/)

[Αναφορά Δημιουργού – Μη Εμπορική Χρήση – Όχι Παράγωγα Έργα]

Ο Φεδερικό στο Δάσος του Ραφαέλ

Πρόσωπα: Λόρκα, Βελάσκο, Φεγγάρι, Λεονάρντο, δύο Φρουροί,

Περίληψη: Ο Λόρκα συλλαμβάνεται στο σπίτι ενός φίλου ποιητή. Χωρίς να δικαστεί, καταδικάζεται σε θάνατο με συνοπτικές διαδικασίες. Τον κλείνουν μόνο σ' ένα κελί.

Το βράδυ, τον επισκέπτεται το φεγγάρι. Στον Ματωμένο Γάμο πενθούσε τη μοναξιά του, ήθελε να τιμωρηθούν οι άνθρωποι. Απόψε τρύπωσε να παρηγορήσει τον Φεδερικό, να πενήσουν μαζί τα χρόνια που δεν θα 'ρθουν. Ο Λόρκα απόψε θέλει να ζήσει, η ψυχή του δε θρηνεί, θα τραγουδήσει, θα αναπολήσουν τα περασμένα. Γελάει και χαιρέται που το πνεύμα του είναι ελεύθερο. Κανένας Βελάσκο δεν θα τον λυγίσει.

Ο Λεονάρντο μπαίνει απ' το παράθυρο. Ήρθε να πάρει τον Λόρκα να κρυφτούν στο δάσος, το φεγγάρι δε θα βγει, δε θα τους μαρτυρήσει, θα μείνει στο κελί.

Το χάραμα οι Φαλαγγίτες μπαίνουν, του λένε πως θα τον εκτελέσουν πριν βγει ο ήλιος. Του περιγράφουν τα βασανιστήρια που θα υποστεί. Ο Φεδερικό βουρκώνει απευθύνει χαιρετισμό στη ζωή, στον αγαπημένο του.

1^η Σκηνή

Χώρος: Ένα άχρωμο δωμάτιο με ένα γραφείο, δυο καρέκλες, στον τοίχο η φωτογραφία του υπουργού Πολέμου, το λάβαρο των Φαλαγγιτών και η Ισπανική Σημαία.

Ο Αντισυνταγματάρχης κάθεται στο γραφείο του. Η πόρτα στο πλάι είναι ανοιχτή. Από το βάθος ακούγονται φωνές - βρισιές

Φωνή 1: Αρχίδι, σε κυνηγάμε τόσο καιρό και ήρθες χώθηνες μέσα στα ρουθούνια μας.

Φωνή 2: Νόμιζε πως θα γλύτωνε θα τον έσωζαν τα φιλαράκια του.

Φωνή 1: Έλα όμως που είναι και δικά μας.

Ακούγεται γδούπος και μια πιριχτή κραυγή

Φωνή 2: Προχώρα.

Φωνή 3: Σας παρακαλώ.

Φωνή 1: (κοροϊδευτικά) Σας παρακαλώ (εκνευρισμένος) Προχώρα μωρή Παλιόπουστα

Σταματάνε να ακούγονται οι φωνές και ακούγεται ο Βελάσκο την ώρα που μιλάει στο τηλέφωνο.

Βελάσκο: Μάλιστα κύριε αρχηγέ... Τώρα, αυτή τη στιγμή τον φέρνουν... Βεβαίως μόλις τελειώσω την ανάκριση θα σας αναφέρω σχετικά... Τα σέβη μου στρατηγέ. Διατάξτε.

Ακούγονται πάλι οι φωνές.

Φωνή 2: Μην εκνευρίζεσαι.

Φωνή 1: Δε τον βλέπεις δεν παίρνει τα πόδια του.

Φωνή 2: Φοβάται...

Φωνή 1: Το πουλάκι μου νόμιζε δε θα τον βρίσκαμε.

Φωνή 2: Λες και πόση είναι η Γρανάδα;

Φωνή 1: Μωρέ και στου βοδιού το κέρατο να κρύβονταν, πάλι θα τον βρίσκαμε.

Μπαίνουν οι δύο φρουροί κρατώντας τον Λόρκα. Τα χέρια του ποιητή είναι δεμένα, τον σπρώχνουν, ο Λόρκα χάνει την ισορροπία του αλλά καταφέρνει να σταθεί όρθιος, αυτοί χαιρετάνε στρατιωτικά.

Φρουροί: Καλησπέρα κύριε υποδιοικητά.

Βελάσκο: Καλησπέρα. *(κοιτώντας τον Λόρκα. Ειρωνικά)* Καλώς τον *(προς τους φρουρούς)* Πού ήταν τελικά;

Φρουρός 1: Δε θα το πιστέψετε κύριε αντισυνταγματάρχα, στο σπίτι της οικογένειας Ροσάλες.

Βελάσκο: Πού;

Φρουρός 2: Εδώ δίπλα, 300 μέτρα από το κυβερνείο...

Βελάσκο: Των δικών μας Ροσάλες;

Φρουρός 1: Μάλιστα. Έχουν ένα μικρό αδερφό, ποιητής λέει...

Βελάσκο: Δηλαδή ήταν σωστή η πληροφορία.

Φρουρός 2: Σωστή.

Βελάσκο: Έγιναν όλα όπως έπρεπε;

Φρουρός 1: Βέβαια, αποκλείσαμε όλο το τετράγωνο...

Φρουρός 2: Είχαμε ενισχύσεις και από το Στρατό...

Φρουρός 1: Βάλαμε ένοπλους στρατιώτες στις στέγες, μην προσπαθήσει να την κοπανήσει.

Βελάσκο: Μπράβο.

Φρουρός 2: Αλλά είχαμε προβλήματα μέσα στο σπίτι...

Φρουρός 1: Η σενιόρα Ροσάλες δε μας επέτρεπε να τον συλλάβουμε...

Φρουρός 2: Αν είναι δυνατόν. Να κρύβεται σε σπίτι Φαλαγγιτών και να τον υπερασπίζονται έτσι;

Φρουρός 1: Μάνα με τρεις γιους υψηλόβαθμους Φαλαγγίτες μάς είπε «πώς τολμάτε και έρχεστε σπίτι μου;» Μη γαμήσω...

Φρουρός 2: Ζητούσε ένταλμα σύλληψης και κάλεσε το γιο της το Μιγέλ...

Φρουρός 1: Είδαμε και πάθαμε να τον πάρουμε από κει, ήταν έτοιμος να το σκάσει από την πίσω σκάλα...

Φρουρός 2: Μη τον βλέπετε έτσι μισοκακόμοιρο, την άλλη φορά, όταν κυνηγούσαμε τους αδερφούς Περέα...

Φρουρός 1: Μιλάμε για στυγνούς δολοφόνους, για τσογλάνια ολκής.

Βελάσκο: Αυτοί δεν είναι γείτονες με τους Λόρκα;

Φρουρός 2: Μάλιστα. Δέσαμε τον γερό-Περέα στην κερασιά να μας πει που κρύβονται οι γιοί του και έτρεξε (*ειρωνικά*) ο ποιητής με το παπιγιόν (*κανονικά*) να τον υπερασπιστεί...

Φρουρός 1: ...να πει δεν είναι σωστό να μαστιγώνουμε τον γέρο. Έφαγε δυο τρεις κλωτσιές και τον προειδοποιήσαμε να μη το κουνήσει από το σπίτι του.

Φρουρός 2: Τον ενημερώσαμε ότι βρίσκεται σε κατ' οίκον περιορισμό.

Βελάσκο: (*εκνευρισμένος*) Καλά, καλά πηγαίνετε τώρα.

Ταυτόχρονα και οι δύο φρουροί: (*χαιρετούν στρατιωτικά*) Διατάζετε.

Κάνουν μεταβολή και αποχωρούν, ο ένας στέκεται μπροστά στον Φεδερικό.

Φρουρός 1: Παλιόπουστα, λες κι άλλη δουλειά δεν είχαμε από το να σε γυρεύουμε. (*τον φτύνει... φεύγουν γελώντας*).

Ο Βελάσκο σηκώνεται από την καρέκλα, τον κλωτσάει, ο Ποιητής πέφτει στο πάτωμα. Ο αντισυνταγματάρχης γελάει.

Βελάσκο: (*με στόμφο δειχνοντάς τον*) Ο δον Φεδερικό Γκαρθία Λόρκα. (*νευριασμένα*) Μια βδομάδα τώρα μας παιδεύεις. Όλες οι δυνάμεις της πόλης στο πόδι για χάρη σου, να ψάχνουν παντού. (*παίρνει τα κλειδιά ανοίγει τις χειροπέδες*).

Βελάσκο: Σήκω να μιλήσουμε (*ειρωνικά*) σαν άντρες.

Ο Φεδερικό σηκώνεται, κοιτάζει το πάτωμα.

Βελάσκο: (*επιτακτικά*) Κάτσε!

Με κεφάλι κατεβασμένο και ώμους γυρτούς κάθεται στην καρέκλα.

Βελάσκο: Λέγε λοιπόν ...

Φεδερικό: Τι να πω;

Βελάσκο: Τα πάντα.

Φεδερικό: Δεν σας καταλαβαίνω.

Βελάσκο: (*με ένταση*) Τι δεν καταλαβαίνεις; Θέλω να μάθω τα πάντα. Για τον πομπό που έχεις στήσει και ενημερώνεις τους Ρώσους. Για τον Εβραίο φιλαράκο σου καθηγητή Φερνάντο ντε λος Ρίος. Για τον δήμαρχο της Γρανάδας τον κουμμουνιστή γαμπρό σου. Γι' αυτά που γράφεις και εξεγείρεις το λαό εναντίον του κράτους. (*σκύβοντας προς το μέρος του, χαμηλόφωνα και απειλητικά*.) Όλα θα μου τα πεις φιλαράκο... κατάλαβες ; όλα.

Φεδερικό: *(ήρεμος)* Έχω πολλούς φίλους διαφορετικών πεποιθήσεων, ένας απ' αυτούς είναι και ο καθηγητής ντε λος Ρίος.

Βελάσκο: Είναι αυτός που σου χρηματοδότησε τη Μπαράκκα; Το λεωφορείο που γεμίζεις με Κόκκινα αποβράσματα και γυρνάς τη χώρα ξεσηκώνοντας τους χωριάτες;

Φεδερικό: Θα ήθελα να σας γνωρίσω ότι, ο πατέρας του υποδιευθυντή της Μπαράκκα διετέλεσε υπουργός στην κυβέρνηση ντε Ριβέρα.

Βελάσκο: Δε θέλω να μάθω για το κομμουνιστικό σας κοινόβιο.

Φεδερικό: Εμάς δε μας χωρίζουν οι πολιτικές πεποιθήσεις. Μας ενώνει η τέχνη, μοιραζόμαστε κοινά όνειρα.

Βελάσκο: *(σαρκαστικά)* Όνειρα; Χα! Τ' ακούσαμε κι αυτό. Τι όνειρα; Να γυρνάτε στην επαρχία κάνοντας κατήχηση υπέρ του Κομμουνισμού σε αμόρφωτους εργάτες;

Φεδερικό: Πηγαίνουμε στα στερημένα χωριά και δίνουμε δωρεάν παραστάσεις στις πλατείες, παίζουμε έργα Θεοβάντες, και Καλδερόν.

Βελάσκο: Τους φουσκώνετε να μυαλά μιλώντας τους για ισότητα και ανακατανομή πλούτου.

Φεδερικό: Προσπαθούμε να τους ψυχαγωγήσουμε.

Βελάσκο: Παρασύροντας τους σε ακολασίες, σε κατάλυση των ηθικών αρχών.

Φεδερικό: Η μόνη μας επιθυμία κύριε είναι να βελτιώσουμε την ποιότητα ζωής των ανθρώπων της υπαίθρου.

Βελάσκο: Δηλαδή να γίνουμε σαν τη Ρωσία; Τις ίδιες μπαρούφες λένε κι αυτοί.

Φεδερικό: Η Ισπανία είναι μοναδική. Κανείς δεν θα ήθελε να μοιάζει στη Ρωσία.

Βελάσκο: Ξέρω ότι είσαι μεγάλος θαυμαστής των Ρώσων.

Φεδερικό: Δε γνωρίζω κανένα Ρώσο.

Βελάσκο: Γι' αυτό γέμισες τη βιβλιοθήκη του Φουέντε Βακέρος με βιβλία Γκόρκι, Τολστόι, Μαρξ και Νίτσε...

Φεδερικό: Επίσης με βιβλία του Ιερού Αυγουστίνου και του Άγιου Ιωάννη του Σταυρού.

Βελάσκο: Για να ρίξεις στάχτη στα μάτια τους έβαλες αυτούς...

Φεδερικό: Γιατί συμπιπτουν στην αγάπη τους για την ανθρωπότητα και την εξύψωση του πνεύματος.

Βελάσκο: Θέλεις να μου πεις ότι οι μπολσεβίκοι έχουν εξυψωθεί πνευματικά; Ας γελάσω.

Φεδερικό: Δε γνωρίζω κανένα μπολσεβίκο.

Βελάσκο: Πες μου με ποιους έρχεσαι σε επαφή Λόρκα;

Φεδερικό: Με κανένα.

Βελάσκο: Τι σχεδιάζατε με τον γαμπρό σου, τον δήμαρχο Μοντεσίνος;

Φεδερικό: Ο γαμπρός μου είναι ένας λαμπρός γιατρός και εξαιρετος οικογενειάρχης.

Βελάσκο: Ένα κομμουνιστικό κατακάθι είναι.

Φεδερικό: Βοηθάει όσους έχουν ανάγκη χωρίς αμοιβή.

Βελάσκο: Πες το σωστά. Γιατροπορεύει τα αναρχοκούμμουνα που σακατεύουν οι Καθολικοί στρατιώτες.

Φεδερικό: Δεν υπέπεσε ποτέ στην αντίληψή μου κάτι τέτοιο.

Βελάσκο: Θα με τρελάνεις. Είπα να μιλήσουμε σαν άντρες αλλά δε βγάζω, δε βγάζω άκρη μαζί σου.

Ο Φεδερικό δε μιλάει. Περνάει τα δάκτυλα μέσα στα μαλλιά του και αρχίζει να τρώει τα νύχια του.

Βελάσκο: Πάμε πάλι. Σε ποιους στέλνεις μηνύματα με τον πομπό;

Φεδερικό: Δε έχω πομπό.

Βελάσκο: Αυτό το παιχνιδάκι δε θα σε βγάλει πουθενά.

Φεδερικό: Δεν παίζω κύριε.

Βελάσκο: Παίζεις με τα νεύρα μου αλλά όχι για πολύ. Σε λίγο δε θα 'χεις νύχια να τρως, θα στα ξεριζώσω. ΜΙΛΑ.

Φεδερικό: Εγώ κύριε είμαι ποιητής ...

Βελάσκο: Ένας κομμουνιστής ποιητής που έχει κάνει μεγαλύτερο κακό με τα γραπτά του απ' ότι οι άλλοι με τα όπλα τους.

Φεδερικό: Υμνώ τον άνθρωπο, τον έρωτα και το θάνατο.

Βελάσκο: Καλά κάνεις... Ο θάνατος πλησιάζει.

Έξαλλος ο αντισυνταγματάρχης σηκώνεται στέκεται μπροστά στον Φεδερικό, σηκώνει το κεφάλι και του ρίχνει μπουλιά στο πρόσωπο. Τρέχουν δάκρυα αλλά παραμένει σιωπηλός.

Βελάσκο: Θέλεις να το πάμε έτσι; Μπορώ και χειρότερα. Μίλα με το καλό.

Φεδερικό: Δεν έχω να πω κάτι κύριε.

Βελάσκο: Άκου Λόκα... *(γελάει με το λογοπαίγνιό του)* καλό ε; Τρελή..., *(συνεχίζει να γελάει)* σου ταιριάζει γάντι το Λόκα, Λόρκα. *(σοβαρεύει απότομα)* Αν δε μου μιλήσεις εδώ, θα κατέβουμε στο υπόγειο, εκεί έχω τα κατάλληλα εργαλεία. Σε διαβεβαιώ δε θα μας ακούσει κανείς.

Ο Φεδερικό τρέμει.

Φεδερικό: Κύριε δεν έχω προβεί σε καμία έκνομη πράξη.

Ο Βελάσκο σηκώνεται στέκεται μπροστά του, κατεβάζει το φερμουάρ του παντελονιού του, το ξανανεβάζει αργά.

Βελάσκο: Δεν μου λες, Λόκα; Αν σε γαμήσω, μήπως θυμηθείς;

Φεδερικό: Σας παρακαλώ...

Βελάσκο: *(ειρωνικά)* Μη με παρακαλεις, δεν σε γαμάω.

Φεδερικό: Σας παρακαλώ κύριε... με προσβάλετε...

Βελάσκο: Εσύ τι κάνεις; Δε με προσβάλεις που με περνάς για ηλίθιο; Τόση ώρα δεν είδα, δεν άκουσα, δεν ξέρω.

Φεδερικό: Ειλικρινά δεν ξέρω τίποτα κύριε.

Βελάσκο: Άκου Λόκα αν νομίζεις ότι θα τη γλιτώσεις είσαι γελασμένος. Για την αφεντιά σου έχει μαζευτεί ένας φάκελος πιο χοντρός απ' το κεφάλι σου.

Φεδερικό: Για ποιο λόγο με κατηγορείτε;

Βελάσκο: *(παίρνει από το γραφείο του ένα φάκελο τον ανοίγει και ξεκινάει να διαβάζει)* Λοιπόν εδώ λέει ότι είσαι ανατρεπτικός συγγραφέας, κατέχεις παράνομο ραδιοφωνικό πομπό, έχεις διατελέσει γραμματέας του Φερνάντο ντε λος Ρίος *(διαβάζει μουρμουρητά)* μμμμμ και τέλος... ότι είσαι αδερφή, μια Τρελή. Θέλεις κι άλλα;

Φεδερικό: Είναι όλα ανυπόστατα, θα μπορούσα να...

Βελάσκο: Τι να; Θέλεις να τα πιάσουμε απ' την αρχή;

Φεδερικό: Μπορώ να σας αποδείξω ότι είναι όλα αίολες κατηγορίες όσων ζηλεύουν το ποιητικό μου έργο.

Βελάσκιο: Επειδή σε ζηλεύουν επιτέθηκαν στην Καθολική μεσαιά τάξη της Γρανάδας; Βούζαν οι εφημερίδες. Μας αποκάλεσες «γουρουνία», «διεφθαρμένους αδαείς αστούς». Διεφθαρμένους εμάς που παλεύουμε να σώσουμε τη χώρα από το πλιάτσικο και τη ρεμούλα των αναρχικών.

Φεδερικό: Διαστρεβλώθηκαν τα λεγόμενά μου από μερίδα του τύπου.

Βελάσκιο: Α! Διαστρεβλώθηκαν; Η πληροφορία πως ήσουν η γραμματέας του Ντε λος Ρίος είναι αβάσιμη; Για τη Γέρμα τι έχεις να πεις; Ένα έργο εναντίον των παραδοσιακών αξιών, ανατρεπτικό και ανήθικο.

Φεδερικό: Με το Δον Φερνάντο συνεργαστήκαμε μονάχα στη δημιουργία της Μπαράκια...

Βελάσκιο: Πες μου ότι δεν είσαι και αδερφή;

Φεδερικό: Δεν είμαι τίποτα και δεν έχω κάνει τίποτα απ' όσα μου προσάπτετε.

Βελάσκιο: Μην προσπαθείς να με πείσεις. Ούτε η μάνα σου Λόκα, ούτε η μάνα σου, κανείς δε θα σε υπερασπιστεί.

Φεδερικό: Έχω πολλούς φίλ...

Βελάσκιο: Κανένα δεν έχεις. Ξέρεις ποιος μας αποκάλυψε ότι κρύβεσαι στο σπίτι των Ροσάλες; (κάνει μια μικρή παύση) Η Κόντσα, η αδερφή σου.

Φεδερικό: Αποκλείεται.

Βελάσκιο: Κι όμως αυτή σε κάρφωσε.

Φεδερικό: Το λέτε για να με τρομοκρατήσετε.

Βελάσκιο: Ούτε εμείς την πιστέψαμε στην αρχή. Μια ομάδα ανδρών πήγε σπίτι σου να σε ψάξει, βρήκαν τους γέρους σου και την αδερφή σου. Στην αρχή δε μίλαγε κανένας. Σεβαστήκανε τις γυναίκες και ήταν έτοιμοι να συλλάβουν τον πατέρα σου, μαγική κίνηση. Μπήγει τις φωνές η αδερφή σου και τους λέει: «ένα ταξί σε πήγε στο σπίτι των Ροσάλες».

Φεδερικό: Δεν σας πιστεύω...

Βελάσκιο: Αλήθεια Λόκα, είναι αλήθεια. Η ίδια σου η αδερφή, το αίμα σου. Σκέψου όταν σε προδίδουν οι δικοί σου ποιος θα σε υπερασπιστεί;

Φεδερικό: Δεν θα έκανε ποτέ κάτι τέτοιο η Κόντσα.

Βελάσκιο: Το καλύτερο δεν στο 'χω πει ακόμα, σε κάρφωσε χωρίς ν' ασκήσουμε βία.

Φεδερικό: Δεν σας πιστεύω.

Βελάσκο: Πήγε η μάνα σου να τη σταματήσει και αυτή της θύμισε το γείτονά σας τον Περέα δεμένο στην κερασιά. *(αυτάρεσκα)* Τα πάντα εν Σοφία ποιούμε Λόκα, τα πάντα.

Φεδερικό: *(μονολογεί)* Ο μπαμπάς έχει την καρδιά του δεν θ' άντεχε.

Βελάσκο: Όπως βλέπεις είσαι μόνος. Φίλους και κουραφέξαλα πες μου πού έχεις κρύψει τον πομπό;

Φεδερικό: Οφείλω να σας πω ότι δεν έχω πομπό κύριε. Ποτέ δεν είχα.

Βελάσκο: *(του ανασηκώνει το πιγούνι και τον κοιτάζει στα μάτια)* Αυτό θα το δούμε.

Ο ποιητής μένει σιωπηλός.

Βελάσκο: Αφού δε μιλάς, θα βγει εισαγγελικό ένταλμα έρευνας. Τ' αγόρια μου είναι εξαιρετικά λαγωνικά, θα κάνουν το σπίτι φύλλο και φτερό, δεν θ' αφήσουν τίποτα όρθιο.

Φεδερικό: Ας μη κάνουν τον κόπο. Παρακαλώ...

Βελάσκο: Επιτέλους! Θα μου πεις πού τον κρύβεις;

Φεδερικό: Δεν κρύβω τίποτα.

Βελάσκο: Αν χρειαστεί μέχρι τοίχους θα γιρεμίσουν, θα βρουνε τον πομπό, θα κατασχέσουν την αλληλογραφία σου και θα μιλήσουν αυτά αντί για σένα.

Φεδερικό: *(με σπασμένη φωνή)* Δεν έχω τίποτα...

Βελάσκο: Α! και μη νομίζεις ότι είναι λόγια του αέρα... μου είπαν ότι προχθές που σ' έψαχναν, ένα ευέξαπτο αγόρι *(τον σκουντάει και του κλείνει το μάτι)* απ' αυτά που σ' αρέσουν, δεν μπόρεσε να συγκρατηθεί, έδωσε μια στο πιάνο και το 'σπασε.

Φεδερικό: *(βουρκώνει σχεδόν ψιθυριστά)* Το παιδικό μου πιάνο...

Βελάσκο: *(ειρωνικά)* Το πιάνο είναι όργανο των αστών, τι το θέλεις εσύ;

Φεδερικό: Δεν έκρυψα ποτέ τη συμπάθειά μου για την εργατική τάξη.

Βελάσκο: Άρα το παραδέχεσαι. Είσαι κουμμουνιστής.

Φεδερικό: Δεν είμαι μέλος του Σοσιαλιστικού Κόμματος.

Βελάσκο: Οι πράξεις και τα έργα σου άλλα δείχνουν.

Φεδερικό: Βρίσκομαι στο πλευρό των εργαζομένων.

Βελάσκο: Τι σημαίνει αυτό;

Φεδερίκο: Είμαστε παραδοσιακά μια δημοκρατική οικογένεια.

Βελάσκο: Τι εννοείς δημοκρατική οικογένεια;

Φεδερίκο: Ο πατέρας μου πληρώνει τους εργάτες πολύ υψηλότερα από κάθε άλλο γαιοκτήμονα της Ανδαλουσίας.

Βελάσκο: (ανοίγει πάλι το φάκελο, παίρνει τη σελίδα ενός περιοδικού) μμμμμμ εδώ λέει : «Χαιρετίζω όλους τους εργαζόμενους της Ισπανίας που τούτη την Πρωτομαγιά, τους ενώνει η επιθυμία για μια δικαιότερη και πιο αδερφωμένη κοινωνία» ποιος τα είπε αυτά Λόκα;

Φεδερίκο: Είναι μια δική μου δήλωση.

Βελάσκο: Πού ήσουν την πρωτομαγιά;

Φεδερίκο: Δε θυμάμαι.

Βελάσκο: Θα σου πω εγώ. Παρακολουθούσες την πορεία από το παράθυρο του υπουργείου Επικοινωνιών, κουνώντας την κόκκινη γραβάτα που φορούσες.

Φεδερίκο: Είμαι δημοκράτης.

Βελάσκο: Αν δεν ήσουν τι θα έκανες;

Φεδερίκο: Είμαι ποιητής. Ασχολούμαι με τα προβλήματα της ανθρωπότητας.

Βελάσκο: Ο κομμουνισμός λύνει τα προβλήματα της ανθρωπότητας;

Φεδερίκο: Δεν έχω υπογράψει την διακήρυξη των κομμουνιστών.

Βελάσκο: Δηλαδή είσαι αντικομμουνιστής;

Φεδερίκο: Δεν είμαι κομμουνιστής

Βελάσκο: (ξαναανοίγει τον φάκελο) Υπέγραψες λέει συλλυπητήριο τηλεγράφημα προς τη σοβιετική κυβέρνηση και τους μπολσεβίκους, για το θάνατο του Μαζίμ Γκόρι.

Φεδερίκο: Ήταν ένας σπουδαίος συγγραφέας.

Βελάσκο: Αυτό είναι μια ξεκάθαρη απόδειξη κομμουνιστικής αλληλεγγύης.

Φεδερίκο: Υπέγραψα απλά ένα συλλυπητήριο τηλεγράφημα.

Βελάσκο: Λίγο είναι αυτό;

Φεδερίκο: Δεν πήρα μέρος σε καμία εκδήλωση μνήμης.

Βελάσκο: Έχει διαφορά;

Φεδερικό: Δεν είμαι πολιτικοποιημένος, δεν πρόκειται ποτέ να πολιτικοποιηθώ.

Βελάσκο: Σε ρώτησα, έχει διαφορά;

Φεδερικό: Είμαι ποιητής, όπως ο Ιησούς Χριστός.

Βελάσκο: Όπως ποιος; Τι είπες, Λόκα;

Φεδερικό: Είπα αυτό που είπα...

Βελάσκο: *(πολύ εκνευρισμένος)* Άκου, πουστάρα... Άκου, βλάσφημη πουστάρα... Κάθε φορά που ανοίγεις το στόμα σου με κάνεις να σε σιχαίνομαι περισσότερο. *(σηκώνεται και τον χτυπάει με λύσσα. Ουρλιάζει)* Μίασμα. Απόβλητο. Ξέρασμα. Είσαι χειρότερος απ' ό,τι περιμένα. Συγκρίνεις τον εαυτό σου με τον Κύριο Ημών...

Φεδερικό: *(με το χέρι του σκουπίζει το αίμα που τρέχει από τα χείλια του, το κοιτάζει και απαντάει ήρεμα)* Είπα ότι ο Χριστός ήταν ποιητής. Όταν μιλούσε για αγάπη και συγχώρεση, ήταν λόγια ποιητικά.

Βελάσκο: *(στον ίδιο τόνο)* Μιλάς εσύ για αγάπη που έχεις δηλώσει απεριφραστα ότι *(ξανανοίγει τον φάκελο)* «Μισώ όποιον είναι Ισπανός απλώς και μόνο διότι γεννήθηκε Ισπανός»;

Φεδερικό: Το είπα. Είπα πως είμαι αδελφός με όλους τους ανθρώπους, όμως αισθάνομαι πιο κοντά σ' ένα καλό Κινέζο παρά σ' ένα κακό Ισπανό.

Βελάσκο: *(βουτάει την πένα στο μελάνι και του τη δίνει μαζί με μια σελίδα, επιτακτικά)* Πάρε μολύβι και χαρτί και γράφε...

Φεδερικό: *(δεν αγγίζει την πένα)* Δεν μπορώ να γράψω υπό πίεση...

Βελάσκο: *(ειρωνικά)* Δεν θα γράψεις ποίημα Λόκα, ότι σου υπαγορεύσω θα γράψεις.

Φεδερικό: Γράφω μόνο αυτά που θέλω, ποτέ ό,τι μου λένε.

Βελάσκο: *(τον χτυπάει)* Δεν θα το συζητήσουμε. Γράφε.

Ο Λόρκα πρώτη φορά σηκώνει το κεφάλι και τον κοιτάζει στα μάτια σχεδόν προκλητικά.

Βελάσκο: *(παίρνει την πένα, του τη βάζει στο χέρι, τον χτυπάει στον αυχένα, του κοπανάει το κεφάλι στο γραφείο. Ουρλιάζοντας)* Γράφε είπα.

Ο Φεδερικό υπακούει, ετοιμάζεται να γράψει.

Βελάσκο: *(υπαγορεύει)* «Πατέρα σε παρακαλώ δώσε σ' αυτόν τον άντρα χίλιες πεσέτες ως δωρεά για το στρατό». *(ειρωνικά)* Είδες; δεν ήταν τόσο δύσκολο. *(ικανοποιημένος διαβάζει, διπλώνει και βάζει το χαρτί στην τσέπη του)*

Φεδερικό: Τι τα θέλετε τόσα χρήματα;

Βελάσκο: Θα πληρώσουμε ν' ανοιχτεί ο λάκκος που θα σε φυτέψουμε.

Ο Φεδερικό τρέμει.

Βελάσκο: *(φωνάζει)* Φρουροί...

Εμφανίζονται οι φρουροί, χαιρετούν στρατιωτικά.

Φρουροί: *(ταυτόχρονα)* Διατάξτε κύριε υποδιοικητά.

Βελάσκο: *(επιτακτικά)* Πάρτε τον.

Φρουρός 1: Τι έγινε; *(ειρωνικά)* κελάηδησε;

Βελάσκο: Όχι ακόμα αλλά είμαστε σε καλό δρόμο.

Φρουρός 1: Μπράβο τσαγανό..., δεν το περίμενα.

Βελάσκο: Είδες η Λόκα το παίζει σκληρός, αλλά δε με ξέρει καλά.

Φρουρός 1: *(γελάει)* Λόκα; Μπράβο κύριε αντισυνταγματάρχα πολύ καλό, πώς το σκεφτήκατε; *(μονολογεί)* Λόκα..., καλό, καλό.

Βελάσκο: *(επιτακτικά)* Πάρτε τον τώρα γιατί νυχτώσαμε και με περιμένει ο Αρχηγός. Αύριο πρωί θα τα ξαναπούμε.

Οι φρουροί χαιρετάνε στρατιωτικά

Φρουροί: *(ταυτόχρονα)* Καληνύχτα κύριε υποδιοικητά.

Κάνουν μεταβολή.

Φρουρός 1: *(ειρωνικά)* Έλα Λόκα, πάμε.

Βελάσκο: Και που 'σαι, *(οι φρουροί σταματάνε και στρέφουν προς το μέρος του)* μόνο νερό γι' απόψε. Τίποτα άλλο.

Φρουρός 2: Μάλιστα.

2^η Σκηνή

Χώρος: Ένα κελί. Στο κελί υπάρχουν ένας μακρόστενος ξύλινος πάγκος αντί για κρεβάτι, ένα τραπέζι-γραφείο πάνω έχει μια κανάτα με νερό, ένα ποτήρι, ένα μελανοδοχείο, μια πένα και κανά δυο κόλλες χαρτί, μια καρέκλα. Στον τοίχο ψηλά υπάρχει ένας φεγγίτης αρκετά μεγάλος, η πόρτα του κελιού είναι μεταλλική με κάγκελα στο πάνω μέρος.

Ο φρουρός ανοίγουν την πόρτα και σπρώχνουν βίαια τον ποιητή στο κελί του.

Φρουρός 2: Φρόνιμα έ... μην αρχίσεις να φωνάζεις δεν τις αντέχω τις τσιρίδες.

Φρουρός 1: Τώρα, Λόκα, είσαι μόνη, εσύ και οι τοίχοι.

Φρουρός 2: Άκουσες ε; Δεν έχει φαγητό απόψε.

Φρουρός 1: Να σφίξουν λίγο οι κώλοι. *(ειρωνικά)* Τι λέω; Ο δικός σου δε σφίγγει με τίποτα.

Φρουρός 2: Θα σου κάνει καλό να σκεφτείς, αύριο που θα έρθει ο κύριος...

Φρουρός 1: Αν δε μιλήσεις αύριο θα φτύσεις το γάλα που βύζαζες. Ξέρεις πως σιχάνεται τις λούγκρες ο κύριος Διοικητής;

Φρουρός 2: Πάμε;

Φρουρός 1: Α! Λόκα, άμα θέλεις κανένα «γλυκάκι»... φώναξέ με. *(γελάει, φεύγουν)*

Τα φώτα χαμηλώνουν. Ο Λόγκα μένει μόνος, κάθεται στην άκρη του πάγκου, διπλώνεται, το κεφάλι του σχεδόν ακουμπάει στα γόνατα, το σφίγγει μέσα στα χέρια. Σηκώνεται, κοιτάζει προς τον φεγγίτη.

Φεδερικό: Θέλω να κλάψω τον δικό μου πόνο
και να με θελήσεις και να με κλάψεις ξένη
μια νύχτα που τ' αηδόνια θα το λένε,
μ' ένα σουγιά, με φιλιά και σένα μόνο.

Τον μάρτυρα που 'χει δει το φόνο
του άνθους μου σκοτώνω, αγαπημένε,
τα δάκρυα, τους ιδρώτες που με καίνε
σ' ένα σωρό σταριού μεταμορφώνω.

Να μην τελειώσει ποτέ το κουβάρι
του σ' αγαπώ και μ' αγαπάς, και πάντα

να φλέγεται με ήλιο και φεγγάρι.

Κι όσα δε δώσεις, δε ζητάω άσ' τα
στο θάνατο που δεν αφήνει χνάρι
ούτε σκιά στην ξαφνιασμένη σάρκα. *

[*Από τα Σονέτα του Σκοτεινού Έρωτα «Ο ποιητής λέει την αλήθεια»]

Ξαφνικά το δωμάτιο λούζεται σ' ένα ασημένιο φως, ένα θρόισμα ακούγεται, από το παράθυρο μπαίνει το φεγγάρι στέκεται όρθιο και ακτινοβολεί.

Φεγγάρι: Έχει έναν αέρα έξω...

Ο ποιητής ξαφνιάζεται.

Φεδερίκο: Φεγγάρι εσύ;

Φεγγάρι: Εγώ!

Φεδερίκο: Θα κάτσεις;

Φεγγάρι: Γι' αυτό ήρθα.

Φεδερίκο: Δε περίμενα επισκέψεις εδώ μέσα.

Ο Φεδερίκο μαζεύεται.

Φεγγάρι: Μη φοβάσαι. Δε φέρνω θάνατο.

Φεδερίκο: Δεν φοβάμαι. Ο θάνατος είναι νέος και όμορφος, τον έχω ξορκίσει εδώ και χρόνια.

Φεγγάρι: Θυμάμαι που παρωδούσες το θάνατο και την αποσύνθεση στο Καδακές.

Φεδερίκο: Κι ο Νταλί με ζωγράφιζε σε νεκρική στάση.

Φεγγάρι: Έχουν περάσει χρόνια από τότε, τότε ήσασταν παιδιά.

Φεδερίκο: Ο θάνατος είναι πάντα ίδιος.

Φεγγάρι: Τελικά τα κατάφερες; Τον ξεπέρασες;

Φεδερίκο: Έτσι νομίζω.

Φεγγάρι: Εγώ πιστεύω ότι εξακολουθεί να σε τρομάζει.

Φεδερίκο: Αρκετά μ' αυτό το θέμα.

Φεγγάρι: Όμορφο καλοκαίρι στο Καδακές ανέμελο...

Φεδερικό: Τι να πρωτοθυμηθώ...

Φεγγάρι: Με πόση αγάπη σε υποδέχτηκαν οι Νταλί... μέχρι και σε τούρτα χάραξαν στίχους σου για να σε τιμήσουν.

Φεδερικό: Ο πατέρας του Σαλβαδόρ με παρουσίασε στον Όμιλο Τεχνών, τους διάβασα τη «Μαριάννα Πινέδα» και έδωσα Ρεσιτάλ ποίησης στο δείπνο.

Φεγγάρι: Ο Γκιγιέν έκανε λόγο για έναν σπουδαίο ποιητή με μοναδική ικανότητα να γεφυρώνει την ποίηση της εκλεκτής μειοψηφίας με την ποίηση για το ευρύ κοινό.

Φεδερικό: Υπέροχα λόγια από ένα σπουδαίο καθηγητή.

Φεγγάρι: Σου έχει εντυπωθεί βαθιά η παραμονή σου εκεί.

Φεδερικό: Μέσα μου έχω μια κρυστάλλινη εικόνα κλασικής ομορφιάς, αρμονίας και δημιουργικότητας.

Φεγγάρι: Όποτε επισκεπτόσουν την Καταλονία έκανες μεγάλη εντύπωση.

Φεδερικό: Δυο καλοκαίρια μετά, όταν ξαναβρέθηκα στη Βαρκελώνη έκανε πρεμιέρα η «Μαριάννα Πινέδα». Έφτιαξε τα σκηνικά ο Νταλί και παίχτηκε από τη Μαργαρίτα Σίργου με μεγάλη επιτυχία, τι άλλο να ζητήσει κανείς για να νιώσει ευτυχισμένος.

Φεγγάρι: Δεν ήταν μόνο η παράσταση ήταν και η έκθεση...

Φεδερικό: (νοσταλγικά) Η έκθεση..., την είχα σχεδόν ξεχάσει. Οι Καταλανοί φίλοι μου με παρότρυναν να εκθέσω τα σκίτσα μου.

Φεγγάρι: Ήταν απίστευτο. Έκανες μια έκθεση σκίτσων που στην επέβαλαν και πούλησες τα περισσότερα.

Φεδερικό: Με αγαπούσαν πολύ, μέχρι πάρτι οργάνωσαν να γιορτάσουμε την διπλή επιτυχία της παράστασης και της έκθεσης.

Φεγγάρι: Τότε φάνηκε ξεκάθαρα ότι με τον Νταλί ήσασταν αδερφές ψυχές.

Φεδερικό: Μετά αποσυρθήκαμε στο Καδακές ως το τέλος του καλοκαιριού.

Το φεγγάρι κάθεται στην άλλη άκρη του πάγκου.

Φεγγάρι: Ήμουν πάντα εκεί, σας έβλεπα από ψηλά και έπαιζα κρυφτό με τα σύννεφα όταν φιλιόσασταν με το Σαλβαδόρ στη βοτσαλένια παραλία Ες Γιανέ.

Φεδερικό: Ζήσαμε έντονες στιγμές, μετά ο Νταλί τις απαρνήθηκε.

Φεγγάρι: Δεν μπορεί να τις αρνηθεί.

Φεδερικό: Έχουν χαραχτεί μέσα μου ανεξίτηλα.

Φεγγάρι: Δε γίνεται να ξεχάσει.

Φεδερίκο: Δεν πειράζει, τώρα έχει την Γιαλά και 'γω άλλους μετά απ' αυτόν. Ο Ουρουγουανός ποιητής ακόμα μου γράφει.

Φεγγάρι: Ποιος Ουρουγουανός;

Φεδερίκο: Ο Ποιητής που με περίμενε στο λιμάνι του Μοντεβιδέο.

Φεγγάρι: Δεν το ξέρω αυτό.

Φεδερίκο: Έγινε στο φως του ήλιου, δεν το είδες.

Φεγγάρι: Πες μου λοιπόν.

Φεδερίκο: Το ταξίδι μου στην Αργεντινή είχε τεράστια επιτυχία. Όλα τα έντυπα μίλαγαν για μένα, ο Ματωμένος Γάμος είχε κάθε βράδυ όρθιους. Έτρεχα από δεξίωση σε δεξίωση, όλοι θέλανε να με γνωρίσουν. Την εκατοστή παράσταση του Γάμου την παρακολούθησε ο Πρόεδρος της χώρας. Μέσα στη φασαρία και το χαμό η πρωταγωνίστρια επέμενε να ανεβάσει τη Γέρμα, που είχα ολοκληρώσει τις δύο από τις τρεις πράξεις...

Φεγγάρι: ...και συ τι έκανες;

Φεδερίκο: Της υποσχέθηκα να τελειώσω το έργο.

Φεγγάρι: Ο ποιητής που είπες τι σχέση έχει;

Φεδερίκο: Τον Ενρίκε Αμορίμ τον γνώρισα στο Μπουένος Άιρες και τον ξανα συνάντησα στο Μοντεβιδέο, όπου κατέφυγα προκειμένου να συγκεντρωθώ να γράψω τη Γέρμα.

Φεγγάρι: Ήταν από 'κει;

Φεδερίκο: Ναι. Ως ντόπιος θα με ξεναγούσε και θα με σύστηνε στον καλλιτεχνικό κόσμο της Ουρουγουάης.

Φεγγάρι: Δεν το είχες ανάγκη, η φήμη σου προηγούνταν.

Φεδερίκο: Ένας καλός φίλος είναι πάντα ευπρόσδεκτος.

Φεγγάρι: Έχετε ακόμα επαφές;

Φεδερίκο: Αλληλογραφούμε. Δηλαδή αυτός μου γράφει, εγώ δεν έχω χρόνο.

Φεγγάρι: Παντού βρίσκεις φίλους έτοιμους να τρέξουν πίσω σου.

Φεδερίκο: Στο Μοντεβιδέο αρρώστησα και ο Ενρίκε, έβραζε φύλλα ευκαλύπτου να μαλακώσει ο λαιμός μου.

Φεγγάρι: Περνάς κι αφήνεις στον αέρα αστερόσκονη.

Φεδερικό: Σε κάθε γράμμα του, μου θυμίζει το δειλινό που περάσαμε στην ακρογιαλιά της Ατλαντίδας εκεί που του διάβασα και την ωδή στον «Ουόλτ Ουίτμαν».

Φεγγάρι: Δεν την έχω ούτε ακουστά.

Φεδερικό: Την τύπωσα στο Μεξικό σε λίγα αντίτυπα, περνάει κρυφά από χέρι σε χέρι. Υμνεί τον ομοφυλόφιλο έρωτα.

Φεγγάρι: Τη Γέρμα την ολοκλήρωσες;

Φεδερικό: Δεν μπόρεσα να συγκεντρωθώ, παρά μόνο όταν επέστρεψα στην Μαδρίτη.

Φεγγάρι: Με πόση ευκολία παρασύρεις με τη γοητεία σου τους άντρες!

Φεδερικό: Είμαι τυχερός.

Φεγγάρι: Κατάφερες ακόμα κι τον αδιόρθωτο γυναικά, τον Χιλιανό να μαγέψεις.

Φεδερικό: Ο Νερούδα λέει ότι έχω το χάρισμα και την ικανότητα να κάνω τον κόσμο να περιφέρεται γύρω μου.

Φεγγάρι: Έγραψε μια ωδή για να σου ζητήσει συγγνώμη, που δεν μπορεί να ανταποκριθεί στο κάλεσμά σου.

Φεδερικό: Απόδειξη της αφοσίωσής του. Απόδειξη αντρικής φιλίας.

Φεγγάρι: Τι έχει το βάζο που άφησες στο μπαλκόνι πριν φύγεις απ' τη Μαδρίτη;

Φεδερικό: Λικέρ Βύσσινο. Μια μυστική συνταγή του Ραφαέλ, θα μείνει εκεί όλο το καλοκαίρι. Είπαμε το πρώτο βράδυ που θα ξαναβρεθούμε να μεθύσουμε τρώγοντας τα βύσσινα που θα μείνουν στη γυάλα.

Φεγγάρι: Στο νεαρό Ραφαέλ άρεσαν οι γυναίκες περισσότερο κι από το να γλύφει τα δάκτυλά του που ήταν βουτηγμένα στο μέλι και τώρα είναι τυλιγμένος στα δίχτυα σου.

Φεδερικό: Η παρουσία του στη ζωή μου είναι ευλογία. Αυτές τις στείρες μέρες τα γράμματά του είναι βάλσαμο. Τα απομνημονεύω για παρηγοριά.

Φεγγάρι: Σε βλέπω τις νύχτες να τα διαβάζεις και να τα ξαναδιαβάζεις...

Φεδερικό: *(γυρίζει προς το φεγγίτη, βάζει το χέρι του μέσα απ' το πουκάμισο στο μέρος της καρδιάς και σα να παίρνει ένα γράμμα το ξεδιπλώνει και αρχίζει να διαβάξει)*
«Σε θυμάμαι διαρκώς. Το να μην μπορείς να δεις ένα πρόσωπο με το οποίο

περνούσες κάθε ώρα της ημέρας για μήνες, είναι κάτι που δεν ξεχνιέται εύκολα» (κάνει πως ξαναδιπλώνει το γράμμα και το βάζει στη θέση του)

Φεγγάρι: Πού τον γνώρισες;

Φεδερικό: Στην Εστία των Σπουδαστών, έδινε παράσταση εκεί μια φίλη χορεύτρια. Ξεχώριζε ανάμεσα στους θεατές. Μου είπαν πως λέγεται Ραφαέλ Ροδρίγκεθ Ραπούν, πως είναι Μηχανολόγος φοιτητής και πρόσφατα είχε αναλάβει γραμματέας του θιάσου.

Φεγγάρι: Τι όμορφο αγόρι όμως... Κατατομή όμοια με ελληνικού αγάλματος.

Φεδερικό: Ευγενικός με ισχυρή πολύπλευρη προσωπικότητα. Διχάζεται ανάμεσα στην τριγωνομετρία και την ποίηση. Όμως και τα δύο αποτελούν κομμάτι του εαυτού του.

Φεγγάρι: Πώς ήρθατε κοντά;

Φεδερικό: Τον έπεισα εκτός από γραμματέας του θιάσου να γίνει και προσωπικός μου γραμματέας.

Φεγγάρι: Είναι πολύ νέος...

Φεδερικό: Παρ' όλα αυτά δεν του έχω υπαγορεύσει ούτε μια λέξη. Τα καταφέρνει περίφημα και επιπλέον ελέγχει τους λογαριασμούς της Μπαράκια.

Φεγγάρι: Τι σπουδαία ιδέα να ιδρύσετε ένα περιοδεύον πανεπιστημιακό θέατρο!

Φεδερικό: Στην αρχή μας πολέμησαν είπαν ότι ήταν πρόσχημα για τη διάδοση της μαρξιστικής προπαγάνδας.

Φεγγάρι: Δικαιωθήκατε όμως. Ακόμη κι όταν έπιανε βροχή, μαγεμένοι οι θεατές δε σηκώνονταν απ' τις θέσεις του.

Φεδερικό: Έδειχναν σα να ονειρεύονται με τα μάτια ανοιχτά, έβλεπες πρόσωπα αγροτών να χαμογελούν ειστατικά. Ήταν τιμή για μας.

Φεγγάρι: Τιμή σου ήταν που όταν παίζατε στη Γρανάδα, παραχώρησες μια θέση στην πρώτη σειρά, στη γριά υπηρέτρια της οικογένειάς σου.

Φεδερικό: Πώς θα μπορούσα να μη το κάνω; Έμαθα τόσα απ' αυτή.

Φεγγάρι: Θα μπορούσες να είχες ξεχάσει από πού ξεκίνησες. Το κοινό σου αποτελούσαν από επιφανείς προσωπικότητες...

Φεδερικό: (σηκώνεται βηματίζει πάνω κάτω με έπαρση) Μετά τη Γρανάδα, τελευταίος σταθμός η Μαδρίτη. Εκεί την παράσταση παρακολούθησαν ο

Πρόεδρος της Δημοκρατίας, ο Πρωθυπουργός πολλοί υπουργοί και βουλευτές. Η βραδιά ήταν ένας θρίαμβος, οι εφημερίδες δημοσίευσαν λαμπρές κριτικές.

Φεγγάρι: Η χρονιά έκλεισε περίφημα για τη Μπαράκκα είχε δικαιώσει με το παραπάνω τις προσδοκίες σου.

Φεδερικό: Όταν η τέχνη σου βρίσκει ανταπόκριση, μόνο χαρά μπορεί να προσφέρει.

Φεγγάρι: Βοηθάει τους ανθρώπους να γίνουν λίγο καλύτεροι. Όταν η Φρανθίσκα Μοράλες το 'σκασε με τον ξάδερφό της, η κοινωνία την καταδίκασε πριν το δικαστήριο. Για τη Νύφη σου, στο Ματωμένο Γάμο, οι ίδιοι άνθρωποι χύνουν ποτάμια δάκρυα. Όποτε ο θεατής συναντάει τον εαυτό του σ' ένα ρόλο ταυτίζεται, εύχεται να έρθει και γι' αυτόν η λύτρωση.

Φεδερικό: Και 'γω λυτρώνομαι. Διώχνει μακριά τις σκιές που με κυριεύουν. Τις ανομολόγητες σκιές μου.

ΠΛΑΥΣΗ

Φεγγάρι: Ο χαμένος έρωτας; Αυτός ήταν που σου τράβηξε την προσοχή να γράφεις το Ματωμένο Γάμο;

Φεδερικό: Μια εβδομάδα οι εφημερίδες έγραφαν για το φονικό στην Αλμερία. Ταράχτηκα όμως όταν διάβασα την κατάθεση της κοπέλας στο δικαστήριο: «Ο ξάδερφός μου, μου άρσεσε περισσότερο από τον αρραβωνιαστικό μου. Το σιέφτηκα την ώρα που έκανα την τελική πρόβα στο νυφικό, και του είπα: «ή τώρα ή ποτέ. Πάρε με μαζί σου, μακριά, πριν ζυπνήσει ο Κασιμίρο».

Φεγγάρι: Ο Γαμπρός λίγες ώρες πριν το γάμο, δεν είχε τολμήσει ακόμα να την φιλήσει.

Φεδερικό: Τι ζωή μπορούσε να προσφέρει σ' αυτό το κορίτσι που φλέγονταν, ένας ντροπαλός άντρας;

Φεγγάρι: Ενώ ο ξάδερφος;

Φεδερικό: Με τον ξάδερφο είχαν σχέση από παιδιά, τρία χρόνια σχεδόν. Οι γονείς της δεν τον ήθελαν. Μπήκε στη μέση κι η προίκα...

Φεγγάρι: Θεώρησε καθήκον του να τη σώσει.

Φεδερικό: Ήταν αδύνατο να αντισταθεί στον πειρασμό να το σιάσει μαζί της.

Φεγγάρι: Ήταν θύμα της μοίρας.

Φεδερίκο: Έπρεπε να αποφασίσει εικείνη τη στιγμή. Όταν θα έφταναν οι καλεσμένοι θα ήταν πλέον αργά.

Φεγγάρι: Πρέπει ν' ακολουθούμε το δρόμο της καρδιάς. Καλά έκαναν και το 'σασαν.

Φεδερίκο: Αν δεν το 'καναν θα γελούσε ο ένας τον άλλο μια ζωή

Φεγγάρι: Τον εαυτό τους δεν θα μπορούσαν να τον γελάσουν.

Φεδερίκο: Έβραζε το αίμα τους.

Φεγγάρι: Όμως το αίμα που κυλάει το πίνει η γη.

Φεδερίκο: Και λοιπόν; Καλύτερα νεκρός χωρίς αίμα, παρά ζωντανός που το 'χει χαραμίσει.

Το φεγγάρι τον πλησιάζει, σχεδόν τον αγγίζει.

Φεγγάρι: Θέλω να σ' ευχαριστήσω.

Φεδερίκο: Για ποιο πράγμα;

Φεγγάρι: Για τον «Ματωμένο γάμο».

Φεδερίκο: Τον «Ματωμένο γάμο»;

Φεγγάρι: Μου ξανάδωσες την πραγματική μυθική διάσταση των Ιβήρων που μου αφιέρωναν ύμνους, χορούς και τραγούδια.

Φεδερίκο: Τ' αξίζεις.

Φεγγάρι: Οι άνθρωποι μ' έχουν ξεχάσει.

Φεδερίκο: Μερικές φορές γίνονται μικρόψυχοι, το 'χω νιώσει και 'γω.

Φεγγάρι: Τους παρακαλούσα να μπω. «Πάγωνα στους τοίχους και τα σφαιλιστά παραθύρια. Ήθελα ν' ανοίξουν τις στέγες και τις καρδιές τους να ζεσταθώ μια στάλα. Δεν ήθελα ίσκιους. Έπρεπε οι αχτίδες μου να μπουν παντού».

Φεδερίκο: Τα παραθύρια πρέπει να μένουν ανοιχτά, να μπαίνεις, να φωτίζεις τις ψυχές.

Φεγγάρι: Μόνο εσύ το νιώθεις.

Φεδερίκο: Είναι βραδιές, που σε κοιτώ και γράφω, απ' την ώρα που βγαίνεις ίσα με το μεσημέρι. Μερικές φορές με πιάνει πυρετός, καίγομαι και γράφω. Γράφω χωρίς να χάνω τη χαρά που μου δίνει η δημιουργία.

Φεγγάρι: Η διαδρομή της ψυχής προς το φεγγάρι...

Φεδερικό: ... άλλοτε συμβολίζει τον θάνατο κι άλλοτε την αναζήτηση του έρωτα.

Φεγγάρι: Του ανέριπτου έρωτα;

Φεδερικό: Έχει κι αυτός μια ομορφιά, στο τέλος η πίκρα και η ζήλια γίνονται δημιουργία.

Φεγγάρι: Όταν με κοιτάς πάντα γράφεις;

Φεδερικό: Όχι πάντα. Έχω μάθει όλα σου τα πρόσωπα. Ξέρω τι καιρό θα κάνει από το πώς στέκεσαι. Όταν βρίσκεσαι σε όρθια θέση, έχουμε καλοκαιρία, αν σε σκεπάζει ομίχλη, έχουμε αέρα κι όταν πάλι τριγύρω σου σχηματίζεται ένα αλώνι, προετοιμάζομαι για μεγάλη κακοκαιρία.

Φεγγάρι: Δεν μπορώ να σε ξεγελάσω, όπως τα λες είναι.

Φεδερικό: Μάθαμε καλά ο ένας τον άλλο τόσα χρόνια.

Φεγγάρι: Δεν πέρασες και λίγα τα πρώτα χρόνια. Ταλανίστηκες μέχρι να αφοσιωθείς στην ποίηση.

Φεδερικό: Ήταν μεγάλη η πίεση που δεχόμουν να κάνω ένα επάγγελμα που θα με εξασφάλιζε.

Φεγγάρι: Είχες φτάσεις σχεδόν τριάντα και εξαρτιόσουν οικονομικά από τον πατέρα σου.

Φεδερικό: Ντρεπόμουν και είχα κουραστεί από την αναμονή και τις μέτριες επιτυχίες.

Φεγγάρι: Η πρόταση που σου έκαναν σου έδινε μια προοπτική.

Φεδερικό: Ο πατέρας ήταν σίγουρος. Αν έπαιρνα μέρος στις εξετάσεις για τη θέση του καθηγητή Λογοτεχνίας στο Πανεπιστήμιο της Σεβίλλης θα τα κατάφερα.

Φεγγάρι: Είχες σχεδόν πειστεί. Παράγγειλες και κείνο το ευρετήριο με τις καρτέλες να αρχειοθετείς τα κείμενα σου, ήσουν έτοιμος να ξεκινήσεις.

Φεδερικό: Αν δεν ήταν ο Νταλί.... Θα γινόμουν καθηγητής λογοτεχνίας και θα έκανα οικογένεια για να χαρούν οι δικοί μου.

Φεγγάρι: Το γράμμα του Σαλβαδόρ σε βοήθησε να καταλάβεις ότι εσύ δεν χωράς σε αρχειοθήκες και οικογένεια.

Φεδερικό: Αυτή η απόφασή μου, τους πίκρανε πολύ.

Φεγγάρι: Δεν μπορούσες να σταματήσεις τη σύγκρουση που γινόταν μέσα σου. Ήσουν διχασμένος ανάμεσα στο Θεό και το Διόνυσο.

Φεδερικό: Τελικά συμβιβάστηκα, έμαθα να ζω μαζί της, αναζήτησα τη σωτηρία μου, εκφράζοντας τη στην τέχνη μου.

Φεγγάρι: Ω ευθεία γραμμή!

Καθάριο

δόρο χωρίς ιπέα,

πόσο ποθεί το φως σου

ο σπειροειδής μου δρόμος!

Φεδερικό: Κατέγραψα τη στρεβλή φύση του δρόμου που ακολουθούσα στη ζωή.

Φεγγάρι: Ήσουν έτοιμος να καταρρεύσεις από την πάλη που γινόταν μέσα σου.

Φεδερικό: Οι εσωτερικές φωνές του ποιητή είναι τρεις: η φωνή της τέχνης, του έρωτα, και του θανάτου.

Φεγγάρι: Πριν φύγεις για τη Νέα Υόρκη ήσουν στα όρια της κατάθλιψης.

Φεδερικό: Με είχαν εγκαταλείψει όλοι. Ο Αλαδρέν που του 'λεγα να βουτήξει στις λάσπες και το 'κανε, είχε γνωρίσει μια Αγγλίδα και έτρεχε πίσω της σαν σκυλάκι, θαρρώ την παντρεύτηκε. Ο Σαλβαδόρ έκανε παρέα με τον Μπουνιουέλ....

Φεγγάρι: Πού είναι το καιό;

Φεδερικό: Ο Μπουνιουέλ με ζήλευε από τα φοιτητικά μας χρόνια. Στην Εστία των Σπουδαστών στη Μαδρίτη έκανε ότι περνούσε απ' το χέρι του να με μειώσει. Βρήκε λοιπόν την ευκαιρία να με κατηγορήσει, να με απαξιώσει. Ήταν αποφασισμένος να ξεριζώσει την τρυφερότητα και το θαυμασμό που ένιωθε για μένα ο Νταλι.

Φεγγάρι: Μήπως είσαι λίγο υπερβολικός;

Φεδερικό: Καθόλου. Έκαναν μαζί μια άθλια ταινιούλα με τίτλο, Ένας Ανδαλουσιανός Σκύλος.

Φεγγάρι: Και λοιπόν;

Φεδερικό: Ο σκύλος ήμουν εγώ.

Φεγγάρι: Δεν το πιστεύω.

Φεδερικό: Άκου που σου λέω.

Φεγγάρι: Πώς πήρες την απόφαση να φύγεις;

Φεδερικό: Ας είναι καλά ο Δον Φερνάντο ντε λος Ριος, αυτός με παρακίνησε, μαζί πήγαμε.

Φεγγάρι: Άλλος κόσμος.

Φεδερικό: Η Νέα Υόρκη είναι απίστευτα ζωντανή και φιλόξενη πόλη. Οι άνθρωποι της απλοϊκοί και χαριτωμένοι.

Φεγγάρι: Γνώρισες το Σιοτ Φιτζέραλντ; Τον Χέμινγουεϊ;

Φεδερικό: Κανέναν απ' αυτούς, έκανα παρέα με φίλους από την Ισπανία και ανθρώπους που γνώρισα στο κάμπους του Κολούμπια, όπου έμενα.

Φεγγάρι: Πώς κι έτσι;

Φεδερικό: Ήθελα να γνωρίσω τον βυθό όχι τον αφρό.

Φεγγάρι: Και πού σ έβγαλε;

Φεδερικό: Στα τζαζ κλαμπ του Χάρλεμ. Σε πάρτι που παρόκαμπταν την ποτοαπαγόρευση. Σε σπίτια γεμάτα μεθυσμένους ναύτες.

Φεγγάρι: Έκανες απ' την αρχή ένα σωρό φίλους, χωρίς να ξέρεις αγγλικά. Επικοινωνούσες μαζί τους με τη μουσική και τα τραγούδια σου.

Φεδερικό: Η μουσική των μαύρων έχει πολλές συγγένειες με το «κάντε χόντο» της Ανδαλουσίας.

Φεγγάρι: Σ' ένα απ' τα πρώτα ποιήματα που έγραψες εκεί, «Ο Βασιλιάς του Χάρλεμ», συγκρίνεις τους μαύρους με τους τσιγγάνους.

Φεδερικό: Είναι και οι δύο θύματα της κοινωνίας. Νιώθω αλληλεγγύη για τους κατατρεγμένους.

Φεγγάρι: Σου έξυνε τις πληγές αντί να τις γιατρεύει;

Φεδερικό: Δεν παραπονιέμαι ήταν ένας πού δημιουργικός χρόνος. Έγραφα πολλά και σπουδαία ποιήματα, άκουσα τζαζ μουσική, είδα κινηματογράφο, είδα θέατρο. Θέατρο νέο, τολμηρό, αισθαντικό.

Φεγγάρι: Σε επηρέασε καλλιτεχνικά, σου άνοιξε νέους ορίζοντες.

Φεδερικό: Τότε ξεκινούσε ο κινηματογράφος με ήχο. Οι πρώτες ομιλούσες ταινίες ήταν γεγονός. Μιλάμε για πρωτοπορία.

Φεγγάρι: Έγραψες και συ σενάριο για μια ταινία. Έτσι δεν είναι;

Φεδερικό: Έγραφα το «Ταξίδι στη σελήνη», είναι μια σουρεαλιστική ταινία. Ήθελα να συναγωνιστώ τον «Ανδαλουσιανό Σκύλο».

Φεγγάρι: Επαναστατική εποχή.

Φεδερίκο: Κατάλαβα ότι έπρεπε να ξεφύγω από τις νόρμες του παραδοσιακού θεάτρου, να βρω μια καινούργια δραματουργική γλώσσα, που μπορούσε να εκφράζει τα πιο απόκρυφα συναισθήματα.

Φεγγάρι: Τελικά η φυγή εξελίχθηκε σε σημαντική πηγή έμπνευσης.

Φεδερίκο: Με βοήθησε πολύ και το ταξίδι στην Κούβα.

Φεγγάρι: Νέα Υόρκη, Κούβα, Νέα Υόρκη.

Φεδερίκο: Στην Κούβα ένιωθα πως ήμουν σπίτι. Άνθρωποι ζεστοί. Μουσική οικεία μα εντελώς διαφορετική, παντρεμένη με τη μουσική των μαύρων και άφθονο ρούμι.

Φεγγάρι: Ένας πολύχρωμος κόσμος.

Φεδερίκο: Και πολύ ερωτικός...

Φεγγάρι: Τόσο ερωτικός, που ένα βράδυ κατέληξες στο κρατητήριο.

Φεδερίκο: Ασήμαντο παράπτωμα. Ανάξιο λόγου.

Φεγγάρι: Βέβαια. Το σημαντικό ήταν που βρήκες ξανά το χαμόγελό σου.

Φεδερίκο: Οι εμπειρίες μου έγιναν έργα πρωτοποριακά.

Φεγγάρι: Επειδή συμβιβάστηκες επιτέλους με την ομοφυλοφιλία σου.

Φεδερίκο: Τώρα γράφω ποίηση που ανοίγει φλέβες, ποίηση απόδρασης από την πραγματικότητα. Αγάπη για τον θάνατο και περιφρόνηση του θανάτου. Αγάπη. Αυτό είναι η καρδιά μου.

Φεγγάρι: Πόσο χαίρομαι που ακούω να το λες.

Το φεγγάρι ξεκινάει το νανούρισμα.

Φεγγάρι: Νάνι το παιδί μου νάνι που δεν ήθελε νερό,

Τ' άλογό μας το μεγάλο. Αχ καρδούλα μου ποιος ξέρει

Τι να λέει το ποταμάκι...

Ο Φεδερίκο σηκώνεται όρθιος, με ένταση στη φωνή του, το κόβει.

Φεδερίκο: Πάψε. Φτάνει πια.

Φεγγάρι: Τι έπαθες;

Φεδερίκο: Μη μιλάς. Δεν μπορώ να σ' ακούω άλλο.

Φεγγάρι: Δεν σε καταλαβαίνω.

Φεδερικό: Ήρθες εδώ, τάχα να μου κάνεις παρέα και τι κάνεις; Ξεδιπλώνεις το κουβάρι της ζωή μου... γέμισε το δωμάτιο φαντάσματα.

Φεγγάρι: Δε μου πέρασε απ' το μυαλό ότι θα σε στεναχωρούσα.

Φεδερικό: Απόψε η όψη σου δε μ' αρέσει.

Φεγγάρι: Έτσι, ξαφνικά;

Φεδερικό: Ναι. Ξαφνικά με τρομάζεις.

Φεγγάρι: Τόσα χρόνια ήμουν πηγή έμπνευσης για σένα.

Φεδερικό: Ήσουν κρήνη και ξεδιψαγα, μα τώρα στέρεψες, αντί για νερό στάζεις δάκρυα.

Φεγγάρι: Δεν το περίμενα. Δεν ήθελα να συμβεί. Έλπίζα ότι η παρέα μου θα ήταν μια παρηγοριά στη μοναξιά του κελιού.

Φεδερικό: Πάψε είπα! Δε θέλω παρηγοριά. Δεν πενθώ, δεν κάνω μνημόσυνο στα χρόνια που πέρασαν, απόψε θέλω να ζήσω.

Φεγγάρι: Να αναπολείς τα περασμένα, να δεχτείς το νανούρισμα ενός φίλου, δεν είναι παρηγοριά...

Φεδερικό: Η Ανδαλουσιανή καρδιά μου δε λυπάται, απόψε χτυπά με μια πρωτόγνωρη χαρά, σα να περπατάω στα βότσαλα την ώρα που ο ήλιος γέρνει. Τα πόδια μου έχουν πάρει φωτιά.

Ακούγεται μουσική.

Φεδερικό: *(πιάνει το τραγούδι, αρχίζει να χορεύει.)*

Τρέχει το νερό στ' αυλάκι

Με τον ήλιο στην καρδιά του

Τραγουδάει ένα σπουργίτι

Πάνω στη μικρή ελιά

Αχ Έρωτα!!

Στην ανθισμένη την πορτοκαλιά από κάτω...

Γέλει.

Φεδερικό: Είμαι ελεύθερος. Κανένας δεν θα με λυγίσει.

Μελαγχολεί απότομα. Κάθεται.

Φεδερικό: (ξέπνοα) Θυμάσαι... τότε στη Νέα Υόρκη το ποίημα που μου 'χες πει;

Φεγγάρι: Ποιο λες;

Φεδερικό: Το μυαλό μου άδειασε απότομα. Εκείνο με τα καφενεία...

Φεγγάρι: «Θα ερευνήσουν τα καφενεία, τα νεκροταφεία, και τις εκκλησίες.

Θα ψάξουν στα βαρέλια και στα ντουλάπια.

Μα δε θα με βρουν.

Δε θα σε βρουν ποτέ;

Όχι δε θα με βρουν ποτέ.»

Φεδερικό: Τελικά έπεσες έξω, με βρήκαν.

Φεγγάρι: Κάνε λίγη υπομονή. Κανείς δεν μπορεί να ξεφύγει από τη μοίρα του.

Φεδερικό: Τι εννοείς;

Φεγγάρι: Θα δεις...

ΠΛΑΥΣΗ

Από μακριά ακούγεται καλπασμός και χλιμίντρισμα αλόγου, το ποδοβολητό σταματάει έξω από το κελί. Ο Λεονάρντο μπαίνει απ' το παράθυρο.

Φεγγάρι: Καλώς τον Λεονάρντο.

Λεονάρντο: Γεια σου Φεγγάρι.

Φεγγάρι: Γρήγορα έφτασες.

Λεονάρντο: Ξεκίνησα την ώρα που μου είπες.

Φεγγάρι: Είσαι ιδρωμένος.

Λεονάρντο: Ήρθα τρέχοντας.

Φεγγάρι: Από τη δημοσιά;

Λεονάρντο: Έκοψα απ' τα βουνά.

Φεγγάρι: Είναι ζόρικα και επικίνδυνα τα μονοπάτια.

Λεονάρντο: Από τη Νιχάρ ως δω είναι μακρύς ο δρόμος.

Φεγγάρι: Πάρε μια ανάσα.

Το φεγγάρι σηκώνεται πηγαίνει στο τραπέζι, γεμίζει το ποτήρι νερό και του το δίνει.

Λεονάρντο: Να 'σαι καλά.

Φεγγάρι: *(του ξεσκονίζει τα μαλλιά και τους ώμους)* Είσαι σκονισμένος.

Λεονάρντο: Η πεδιάδα της Αλμερία είναι κατάξερη.

Φεγγάρι: Χωράφια γεμάτα πέτρες.

Λεονάρντο: Δεν υπάρχει ούτε ένα δέντρο, ως εκεί που φτάνει το μάτι σου.

Φεγγάρι: Τόσες ώρες τρέξιμο, θα είναι σκασμένο και τ' άλογο.

Λεονάρντο: Μη το φοβάσαι είναι μαθημένο.

Φεγγάρι: Τι ταλαιπωρίες έχει τραβήξει μαζί σου, το άμοιρο το ζωντανό.

Λεονάρντο: Γιατί το λες;

Φεγγάρι: Για να τρέχεις κρυφά τις νύχτες στις όμορφες, κάθε βδομάδα του άλλαζες τα πέταλα.

Λεονάρντο: Του φεύγανε στις πέτρες.

Φεγγάρι: Δικαιολογίες για τη γυναίκα σου.

Λεονάρντο: Αλήθεια είναι.

Φεγγάρι: Παραδέξου το, δεν μπορούσες ν' αντισταθείς στον πειρασμό.

Λεονάρντο: Μάλλον, όμως έτσι είμαι φτιαγμένος.

Φεγγάρι: Να κυνηγάς και να κυνηγιέσαι;

Λεονάρντο: Αλλιώς δεν έχει νόημα.

Φεγγάρι: *(του χτυπάει την πλάτη)* Λεβέντης.

Λεονάρντο: Δε δίνω λογαριασμό σε κανένα.

Φεγγάρι: *(προς τον Φεδερικό)* Τι έπαθες; Γιατί είσαι σιωπηλός;

Ο Φεδερικό έχει μαζευτεί στην άκρη του πάγκου έχει ακουμπήσει το κεφάλι στον τοίχο και το βλέμμα του είναι απλανές.

Φεδερικό: Δεν καταλαβαίνω τίποτα.

Φεγγάρι: Στον Ματωμένο Γάμο μ' έκανες να λάμψω.

Φεδερικό: Τα είπαμε αυτά.

Φεγγάρι: Ήρθε η σειρά μου να στο ανταποδώσω.

Φεδερικό: Δηλαδή;

Φεγγάρι: Τον Λεονάρντο τον θυμάσαι;

Φεδερικό: Αμυδρά.

Φεγγάρι: Αμυδρά;

Φεδερικό: *(λίγο εννευρισμένα)* Μα σου το 'πα και πριν, είμαι θολωμένος.

Φεγγάρι: Μετά από τόσες ώρες ανάκρισης....

Φεδερικό: *(στον ίδιο τόνο)* Λίγο είναι;

Φεγγάρι: Και πάλι καλά. Άλλοι στη θέση σου...

Φεδερικό: Στη θέση μου, τι;

Φεγγάρι: Θα είχανε βάλει τα κλάματα.

Φεδερικό: Μη νομίζεις... έτοιμος είμαι.

Λεονάρντο: Δεν έχουμε καιρό για κλάματα.

Φεδερικό: Καιρό για ποιο πράγμα;

Λεονάρντο: Ήρθα να σε πάρω.

Φεδερικό: Από πού;

Λεονάρντο: Από δω.

Φεδερικό: Πού να πάμε;

Λεονάρντο: Στο δάσος.

Φεδερικό: Τι να κάνουμε;

Λεονάρντο: Σε περιμένει ο Ραφαέλ.

Φεδερικό: Δεν καταλαβαίνω. Έχετε βαλθεί να με τρελάνετε;

Φεγγάρι: Ο Λεονάρντο είναι ένας γνήσιος Ανδαλουσιανός άνδρας. Τολμηρός.

Φεδερικό: Δεν αμφιβάλω, όμως μ' έχετε μπερδέψει.

Λεονάρντο: Τα 'χει όλα κανονίσει το φεγγάρι.

Φεδερικό: Πρέπει να μου εξηγήσετε.

Το φεγγάρι και ο Λεονάρντο μιλάνε με έξαψη.

Λεονάρντο: Πρέπει να βιαστείς, να προλάβουμε να απομακρυνθούμε...

Φεγγάρι: Όταν ξημερώσει θα βγουν περιπολία οι Φαλαγγίτες...

Λεονάρντο: Τότε θα είναι αργά.

Φεγγάρι: Τόσα σχέδια, τόσο τρέξιμο θα πάνε χαμένα.

Φεδερικό: Σταματήστε. Μπορεί κάποιος να μου εξηγήσει Η-ΡΕ-ΜΑ.

Λεονάρντο: Είναι όλα κανονισμένα Ήρθα να σε πάρω με το άλογο. Θα σε πάω στη σπηλιά, εκεί σε περιμένει ο Ραφαέλ Ροδρίγκεθ Ραπουν. Έχει ενημερωθεί από το φεγγάρι, πρέπει να έχει ήδη φτάσει.

Φεγγάρι: Θα μείνετε για λίγο κρυμμένοι κι όταν περάσει η «μπόρα» θα σας περάσουμε με ασφάλεια στις γραμμές των δημοκρατιών.

Φεδερικό: Επικίνδυνες και παράτολμες κινήσεις.

Λεονάρντο: Πρέπει να γίνουν.

Φεδερικό: Δεν έχω λόγο να το σιάσω. Δεν έχουν καμία συγκεκριμένη κατηγορία εις βάρος μου.

Λεονάρντο: Μη το λες. Είναι απρόβλεπτοι.

Φεδερικό: Οι φίλοι μου, οι Ροσάλες, μου υποσχέθηκαν ότι αύριο θα με βγάλουν.

Φεγγάρι: Ας πάρουμε εμείς τα μέτρα μας...

Φεδερικό: Μα ο Μιγέλ, ήταν ξεκάθαρος, θα μιλήσει στο διοικητή. Πρέπει να το έχει ήδη κάνει.

Λεονάρντο: Τους εμπιστεύεσαι;

Φεδερικό: Δεν ξέρεις τι μάχη έδωσε για μένα η δόνα Εσπεράνθα, γι' αυτό μιλάς.

Φεγγάρι: Άλλο η μάνα και άλλο οι γιοι.

Φεδερικό: Με όλα τα αγόρια της οικογένειας συνδέομαι με φιλία, ειδικά με το Λουίς που είναι ποιητής και μεγάλος θαυμαστής μου.

Λεονάρντο: Μην ξεχνάς πως είναι Φαλαγγίτες.

Φεδερικό: Πάνω απ' όλα είναι φίλοι μου.

Λεονάρντο: Δεν πιάνονται φίλοι αυτοί.

Φεδερικό: Με έκρυβαν σπίτι τους μια βδομάδα.

Φεγγάρι: Και τι μ' αυτό.

Φεδερικό: Πριν παραδοθώ μαζί με τη δόνα Εσπεράνθα, προσευχηθήκαμε στην εικόνα της Ιερής Καρδιάς του Ιησού.

Λεονάρντο: Μην παρασύρεσαι από συναισθηματισμούς. Σήκω.

Φεδερικό: *(βουρκώνει)* Όταν έβγαινα από το σπίτι η Σενιόρα Ροσάλες μου είπε «Δε θα σου σφίξω το χέρι γιατί δεν θέλω να σιέφτομαι ότι δεν θα ξανασυναντηθούμε».

Φεγγάρι: Αν σηκωθείς τώρα, θα ξανασυναντηθείτε.

Φεδερικό: Μα να φύγω σαν κλέφτης;

Φεγγάρι: Το είδες με τα μάτια σου, αυτοί δεν έχουν ούτε ιερό ούτε όσιο.

Λεονάρντο: Σε ανέκριναν και σε ξευτίλιζαν τόσες ώρες.

Φεδερικό: Τόσες ώρες...

Λεονάρντο: Χωρίς να έχουν τίποτα στα χέρια τους.

Φεγγάρι: Άκουσες τι είπε ο φρουρός; «αύριο θα φτύσεις το γάλα που βύζαζες».

Λεονάρντο: Και για ποιο λόγο; Για να παραδεχτείς κάτι που δεν είσαι. Να παραδεχτείς πράγματα που δεν έχεις κάνει.

Φεδερικό *(αναριγεί)* Δεν αντέχω τον σωματικό πόνο.

Λεονάρντο: Τότε γιατί το συζητάμε;

Φεδερικό: Φοβάμαι να μείνω. Τρέμω να φύγω.

Φεγγάρι: Δεν βλέπεις πως είναι η καλύτερη λύση.

Φεδερικό: Να το σιάσω; Ενώ αύριο μπορεί να βγω σαν κύριος από την πόρτα.

Λεονάρντο: Δεν καταλαβαίνω αυτούς τους δισταγμούς.

Φεδερικό: Μα δεν το αντιλαμβάνεστε, αν το σιάσω θα είμαι ένας φυγόδικος, ένας δραπέτης.

Λεονάρντο: Και τι σε νοιάζει;

Φεδερικό: Αν με αφήσουν, θα έχω τελειώσει μαζί τους μια και καλή.

Φεγγάρι: Μην μπερδεύεσαι, αν σε αφήσουν θα είναι γιατί θα παρεμβούν οι Ροσάλες, με την πρώτη ευκαιρία θα σε ξαναπιάσουν.

Φεδερικό: Ωστόσο, θα έχω το χρόνο να προετοιμαστώ με έναν καλό δικηγόρο.

Λεονάρντο: Λοιπόν πολύ το συζητήσαμε. Σήκω.

Φεδερικό: Αχ! Μπρος γιρεμός και πίσω ρέμα.

Λεονάρντο: Σκέψου... στη σπηλιά σε περιμένει ο Ραφαέλ.

Φεδερικό: Είναι το μόνο που σκέφτομαι...

Λεονάρντο: Τότε;

Φεδερικό: Αν φύγω, είναι σαν να επιβεβαιώνω τις εις βάρος μου κατηγορίες.

Λεονάρντο: Αν μείνεις τι θ' αλλάξει;

Φεδερικό: Θα υπερασπιστώ τον εαυτό μου.

Λεονάρντο: Το έκανες και πριν, τι βγήκεις;

Φεδερικό: Μη το λες.

Λεονάρντο: Δεν καταλαβαίνεις ότι είναι αδίστακτοι τραμπούκοι που θέλουν να πάρουν εκδίκηση;

Φεδερικό: Ίσως να...

Λεονάρντο: Τι να; Να σου θυμίσω ότι πριν ένα μήνα για να προβοκάρουν τους κομμουνιστές έκαψαν μια εκκλησία και βίασαν είκοσι καλόγριες...

Φεδερικό: Τα ξέρω, τα ξέρω αυτά πολύ καλά.

Λεονάρντο: Η Γρανάδα είναι μια σφηκοφωλιά γεμάτη φαλαγγίτες, έχουν όλες τις εφημερίδες με το μέρος τους.

Φεδερικό: Τους βλέπω κάθε μέρα και ντρέπομαι για λογαριασμό τους, πώς κατάντησε η πόλη μου; Γέμισε η Γρανάδα μπλε πουκάμισα.

Λεονάρντο: Άντε λοιπόν.

Φεδερικό: Εσύ είσαι πάντα τόσο αποφασιστικός;

Λεονάρντο: Πάντα.

Φεδερικό: Δεν διστάζεις ποτέ;

Λεονάρντο: Ποτέ.

Φεδερικό: Σε θαυμάζω.

Λεονάρντο: Ευχαριστώ.

Φεδερικό: Αλήθεια λέω, εγώ τα σκέφτομαι όλα δυο και τρεις φορές.

Λεονάρντο: Το κατάλαβα.

Φεδερικό: Ακόμα και τα έργα μου τα γράφω και τα ξαναγράφω.

Φεγγάρι: Τώρα όμως μιλάμε για τη ζωή σου, πρέπει να βιαστείς.

Φεδερικό: Πού είπατε ότι θα πάμε;

Λεονάρντο: Στο δάσος, στη μεγάλη σπηλιά.

Φεδερικό: Α, ναι.

Λεονάρντο: Θα σου πω κάτι που ίσως σε βοηθήσει.

Φεδερικό: Σ' ακούω.

Λεονάρντο: Όταν είδα την νύφη στολισμένη για άλλον, ενώ ήξερα ότι μ' αγαπάει ακόμα, δεν δίστασα στιγμή. Κι ας είχα μωρό παιδί κι ας ήξερα ότι η γυναίκα μου ήταν έγκυος. Οι συγγενείς θα ερχόντουσαν απ' όλη την Αλμερία και υπήρχε κίνδυνος να βρεθούμε πρόσωπο με πρόσωπο, παρ' όλα αυτά δε δίστασα. Ήξερα ότι ήταν παράτολμο, όμως είχα σκοπό να φτάσω με τη νύφη έτσι όπως ήταν στολισμένη, ίσια στην εκκλησιά και να πω στον παπά: «Πάντρεψέ μας τώρα».

Φεδερικό: Γιατί το αποφάσισες όταν την είδες να φοράει το νυφικό για άλλον και όχι νωρίτερα;

Λεονάρντο: Νωρίτερα... η κοπέλα ήταν μικρή, εγώ δεν είχα σταθερή δουλειά, ήταν στη μέση και η προίκα. Ο ψωροπερήφανος πατέρας της, ήθελε η περιουσία του γαμπρού να περνάει τη δική της. Και φτάσαμε εκεί που φτάσαμε. Κατάλαβες;

Φεδερικό: Κατάλαβα.

Φεγγάρι: Έλα δέσε γρήγορα τα κορδόνια σου, το άλογο φοράει ήδη καινούργια χαλινάρια και τα σπιρούνια είναι περασμένα στις μπότες του Λεονάρντο.

Φεδερικό: Έχεις δίκιο είναι λεβέντης, ένα τέτοιο παλικάρι μπορεί να τα βγάλει πέρα.

Λεονάρντο: Μη χασομεράς. Δέσε τα κορδόνια σου.

Φεγγάρι: Έχετε δρόμο μπροστά σας. Πέρα από την πεδιάδα, μετά τις καλαμιές του βάλτου, ξεινάει το δάσος ...

Φεδερικό: *(ονειρικά)* Το μαγεμένο δάσος... Οι ψαράδες έδεσαν τις βάρκες στις καλαμιές κι έφυγαν. Στάζει αμάζευτο το μέλι. Τα όρνεα πετούν σμάρια. Τη νύχτα τα σκυλιά αλυχτάνε.

Φεγγάρι: Αυτά βλέπουν όσοι φοβούνται, μα ποιος τολμάει να διασχίσει το δάσος; Να δει την ομορφιά του; Πρώτα συναντάς το δάσος του φθινοπώρου, ρίχνει ψιλόβροχο και τα φύλλα είναι κίτρινα, σιγά σιγά τα φύλλα χάνονται, η βροχή δυναμώνει, ο αέρας ξυρίζει, ακολουθεί το δάσος του χειμώνα, στη μέση

της διαδρομής ακόμα και οι πιο θαρραλέοι εγκαταλείπουν. Ποιός έχει το κουράγιο να πάει πάρα πέρα;

Φεδερικό: Τι έχει στο τέρμα;

Φεγγάρι: Δεν υπάρχει τέρμα, μετά τον χειμώνα ακολουθεί η άνοιξη αλλά οι δειλοί δεν τη συναντάνε. Στο δάσος της Άνοιξης ζουν αιώνια οι γενναίοι. Εκεί ζει τώρα ο Λεονάρντο, με τη νύφη. Εκεί θα ζήσεις και συ.

Φεδερικό: *(δύσπιστα)* Μου λες αλήθεια;

Φεγγάρι: Φυσικά. Στο δάσος της Άνοιξης ζουν όσοι δοκιμάστηκαν και στην καρδιά τους είχαν αγάπη και στις φλέβες τους συγχώρεση. Αυτοί που ακόμα και την ύστατη ώρα δεν έσταζαν πίκρα.

Φεδερικό: Πως θα φτάσω εκεί;

Φεγγάρι: Γι αυτό ήρθε ο Λεονάρντο, ξέρει πως να αποφύγει τις κακοτοπιές, θα φτάσετε γρήγορα και με ασφάλεια. Εκεί σε περιμένει ο Ραφαέλ να ζήσετε μια δεύτερη ζωή παράλληλη με τούτη, προστατευμένοι από την κακία και τη βία των ανθρώπων. Θα ζήσετε μαζί χωρίς να κρύβεστε. Ο Ραφαέλ δεν θα διχάζεται ανάμεσα στην ποίηση και την επιστήμη, θα είναι δικός σου. Κανείς δεν θα σας λοξοκοιτάζει, δεν θα κλείνεις τα παράθυρα μη τυχόν και ακουστούν τα γέλια σας. Θα γράφεις απερίσπαστος, χωρίς να σκέφτεσαι τη λογοκρισία. Το όνομά σου θα λάμψει, η φήμη σου θα εξαπλωθεί σε όλον τον κόσμο, τα έργα σου θα ζήσουν αιώνια. Για να ξεκουράζεσαι από το γράψιμο, ο Ραφαέλ, θα βγάλει το πιάνο στην αυλή, όταν παίζεις θα μαγεύεται το δάσος από σένα.

Ο Φεδερικό μένει για λίγο σιωπηλός.

Φεδερικό: Μισό λεπτό, θέλω να γράψω ένα γράμμα στον Ραφαέλ σε περίπτωση που δε συναντηθούμε.

Λεονάρντο: Τι είναι αυτά που λες;

Φεδερικό: Έχω ανάγκη να γράψω αυτά που νιώθω τούτη τη δύσκολη ώρα.

Φεγγάρι: Άφησέ τον.

Φεδερικό: *(πηγαίνει στο τραπέζι, πιάνει την πένα, το χέρι του τρέμει, ξεκινάει να γράφει, το μουτζουρώνει, ξαναγράφει, ξαναμουτζουρώνει)* Το χέρι μου τρέμει, δεν μπορώ να γράψω, αχ! έλα σε παρακαλώ, βοήθησέ με.

Ο Λεονάρντο πηγαίνει δίπλα του.

Λεονάρντο: Πες μου τι θες.

Φεδερικό: Κάτσε, θα σου υπαγορεύω και θα γράφεις.

Ο Λεονάρντο κάθεται, ο Φεδερικό βηματίζει πάνω κάτω στο κελί.

Φεδερικό : Αγαπημένε μου!

Είμαι ξαπλωμένος σ' ένα σκοτεινό κελί, πάνω σ' ένα πάγκο πιο στενό κι από σκαμνί, τυλιγμένος με όμορφες σκέψεις, τυλιγμένος με ελπίδα όχι με φόβο. Γύρω βασιλεύει σιωπή, σιωπή θανάτου, μα εμείς το ξέρουμε καλά, τον θάνατο τον φέρνει η λήθη.

Μόνο το φύσημα του ανέμου ακούγεται.

Είμαι πλαγιασμένος εδώ και ονειρεύομαι τη στιγμή που θα συναντηθούμε. Η καρδιά μου χτυπά με μια ασύλληπτη, πρωτόγνωρη χαρά, μας φαντάζομαι να περπατάμε την άνοιξη στα λιβάδια της Ανδαλουσίας, γεμάτα λουλούδια, αρώματα και ήλιο.

Ένα χαμόγελο σχηματίζεται στα χείλη μου, καθώς σε βλέπω με τα μάτια της ψυχής να φτάνεις στη σπηλιά και περιμένω από τον Λεονάρντο να με φέρει κοντά σου. Το φεγγάρι κατέχει τη γνώση και τη δύναμη κάθε τι κακό και μαύρο να αλλάξει σε φως και ελπίδα.

Μέρες έψαχνα να βρω από πού ξεπηδούσε αυτή η χαρά, πώς έσβηνε ο φόβος, πώς καταλάγιαζε η απελπισία. Τώρα ξέρω. Πηγαία αναβλύζει η ζωή.

Έχω βάσιμες ελπίδες ότι σύντομα θα συναντηθούμε και σου στέλνω λίγη από την αισιοδοξία μου ότι όλα θα πάνε καλά για να είμαι ήσυχος για σένα.

Πάντα δικός σου
Φεδερικό.

Φεδερικό: *(παίρνει τη σελίδα, την κοιτάζει τη διπλώνει και τη βάζει μέσα απ' το πουκάμισό του)* Σ' ευχαριστώ. Δε θα τα κατάφερνα μόνος.

Λεονάρντο: *(κοφτά)* Τώρα δεν έχεις άλλη δικαιολογία, πάμε.

Φεγγάρι: Εγώ απόψε δε θα βγω, θα μείνω στο κελί, να μπορέσετε να κρυφτείτε χωρίς έγνοια, δεν θα σας δει κανείς.

Φεδερικό: Σε τι κυκλώνα έχω μπει, την ώρα που νόμιζα πως είχα βρει την ευτυχία;

Λεονάρντο: Η μόνη ελπίδα ευτυχίας βρίσκεται στο να ζεις τη ζωή των ενστίκτων, στην εντέλειά της.

Σκοτάδι.

3^η Σκηνή

Οι φρουροί χτυπάνε με τα γκλοπ τα κάγκελα του κελιού. Ο Φεδερικό πετάγεται έντρομος από τον πάγκο. Μπαίνουν μέσα, ακολουθεί ο αντισυνταγματάρχης. Ο Ποιητής μοιάζει χαμένος.

Βελάσκιο: Κοιμήθηκες καλά; Ξεκουράστηκες;

Φεδερικό: Εγώ... δε...

Βελάσκιο: *(δείχνει τις τσαλακωμένες σελίδες πάνω στο τραπέζι, ειρωνικά)* Τι είναι αυτά; Έγραψες τη διαθήκη σου;

Φεδερικό: Όχι...

Βελάσκιο: Κακώς, ίσως φαινόταν χρήσιμη στους δικούς σου.

Φεδερικό: Δεν σας καταλαβαίνω.

Βελάσκιο: Τελειώσανε τα ψωμιά σου Λόρκα. Ως εδώ.

Φεδερικό: Τι εννοείτε;

Βελάσκιο: Βγήκε η απόφαση. Εις θάνατον. *(ξεδιπλώνει το φύλλο που κρατάει στο χέρι του)* «Είσαι ένας αποκρουστικός “κόκκινος”, με ανατρεπτικό έργο και αηδιαστική προσωπική ζωή»

Φεδερικό: Δεν μπορεί....

Βελάσκιο: Ο κύριος διοικητής, συνταγματάρχης Βαλδές, είναι ανένδοτος διώκτης των κουμουνιστών, στην περίπτωση σου φάνηκε επιφυλακτικός. Ήρθε σε επαφή με τον στρατηγό Κέιπο ντε Γιάνο, τον γνωρίζεις;

Φεδερικό: Όχι.

Βελάσκιο: Είναι ο ανώτατος διοικητής στην Ανδαλουσία και ζήτησε τη συμβουλή του, ξέρεις ποια ήταν η απάντησή του; «δώστε του καφέ, πολύ καφέ»

Φεδερικό: Δεν καταλαβαίνω.

Βελάσκιο: Έτσι αναφέρεται στην εκτέλεση.

Φεδερικό: Δεν μπορεί να είναι αλήθεια.

Βελάσκιο: Γιατί εκπλήσσεσαι Λόκα; Τι περιμένεις; Επιτέθηκες απροιάλυτα στην Καθολική Μεσαία Τάξη της Γρανάδας που τώρα στηρίζει την επανάσταση. Για πιο λόγο να σου χαριστούν;

Φεδερικό: Ω Παρθένα! Τι συμφορά.

Βελάσκο: Μην επικαλείσαι την Παναγία, μη πιάνεις στο βρόμικο στόμα σου τα Θεία!

Φεδερικό: *(βάζει τα κλάματα)*

Βελάσκο: Ήρθε η ώρα να ξεβρομίσει ο τόπος από έναν παιδεραστή που ντροπιάζει το Έθνος.

Ο Φεδερικό μένει σιωπηλός.

Βελάσκο: Ξέρεις πώς περιποιούνται τους παιδεραστές Λόκα;

Φεδερικό: *(με έπαρση)* Δεν με αγγίζουν οι προσβολές σας, ακόμα κι αν με θανατώσετε, ο θάνατός μου θα είναι σωματικός, τα έργα μου θα μείνουν. Εσείς όμως είστε ήδη νεκροί.

Βελάσκο: *(θυμωμένα)* Ότι και να πάθεις, θα είναι λίγο.

Φεδερικό: *(στον ίδιο τόνο)* Η τέχνη μου θα με βοηθήσει να ζήσω αιώνια.

Ο Βελάσκο εξαγριώνεται.

Βελάσκο: Παίρνω όρκο αυτή τη στιγμή: *(σηκώνει το χέρι του σμίγει τα δάκτυλά του όπως κάνουν σε στρατιωτική ορκωμοσία)* Θα κάνω τα πάντα να σβηστείς από τη μνήμη όλων. *(παραληρηματικά)* Θα σε πετάξω σε ομαδικό τάφο. Κανείς δεν θα βρει το τομάρι σου. Δεν θα 'χεις τάφο, δεν θα 'χεις μνήμα, κανένας δεν θα ανάψει κεριά για σένα, δεν θα μπορούν πουθενά να αφήσουν ένα λουλούδι.

Φεδερικό: Βλέπω το μίσος στα μάτια σας και καταλαβαίνω πόσο σας τρομάζει η λάμψη του έργου μου. Βλέπω το πρόσωπό σας να ξεχειλίζει από ζήλια για τη φήμη μου και την αγάπη που τρέφει ο κόσμος στον Φεδερικό Γιαρθία Λόγκα.

Βελάσκο: Λάμψη; Καμία λάμψη. Θα σβηστείς από τη μνήμη όλων. Θα φροντίσω προσωπικά να μη σε βρουν ποτέ. Ούτε η μάνα σου Λόκα, ούτε η μάνα σου δε θα σε θυμάται.

Φεδερικό: Δεν μπορείτε να τα βάλετε με την τέχνη, είναι καταδικασμένη να ζει αιώνια.

Βελάσκο: Τέρας, κάθαρμα, θα σου δείξω εγώ. *(τον χτυπάει με μανία με το γκλοπ στον πσινό.)* Θα σου κάνουν τον κώλο σουρωτήρι, αλλά δεν θα νιώσεις ηδονή, πόνο, μόνο πόνο, κατάλαβες;

Ο Φεδερικό μένει σιωπηλός.

Βελάσκο: Λοιπόν μάγκες, η κυρία από δω είναι έτοιμη να τη γλεντήσετε, το κορμί της είναι δικό σας.

Φρουρός 2: Αν και σιχαίνομαι τις αδερφές, έχω τόσο καιρό να το κάνω, που δεν θα 'λεγα όχι.

Φρουρός 1: Ούτε 'γω λέω όχι, αυτό το μήνα έχω χαλάσει ένα σωρό λεφτά στα μπουρδέλα, ας το χαρώ και μια φορά τζάμπα.

Φρουρός 2: Εσείς κύριε Αντισυνταγματάρχα;

Βελάσκο: Εγώ; Τι εγώ; Εγώ θα κοιτάζω και θα φτιάχνομαι, αλλά για να φτιαχτώ θέλω βία, πολλή βία. Αν τον γαμήσετε έτσι απλά, θα είναι σαν να του κάνετε χάρη, σαν να του κάνετε αποχαιρετιστήριο δώρο.

Φρουρός 2: Κατάλαβα. Τι λέτε; Να φωνάξουμε και τους φύλακες από το αναμορφωτήριο; Ξέρω κάτι παλικάρια που τρελαίνονται για τέτοιου είδους γλέντια. Έχουν τον τρόπο να συνετίζουν τους απείθαρχους.

Φρουρός 1: Κύριε υποδιοικητά, έχω ένα ομοίωμα από καβλιτζέκι ταύρου, να το χρησιμοποιήσω; Αν του το χώσω θα του βγει το έντερο στο χώμα.

Βελάσκο: Έτσι μπράβο τώρα μιλάτε σωστά, είπαμε θέλω βία, πολλή βία.

Φρουρός 2: Το βρήκα. Θα κάνουμε κάτι υπηρεσιακό. Θα τον ξεβρακώσουμε και θα τον στήσουμε στα τέσσερα, μα να βγει πρώτα ο ήλιος, να γυαλίζει ο πισινός του από μακριά, θα κάνουμε σκοποβολή όλοι μαζί μέχρι να χτυπήσουμε διάνα.

Φρουρός 1: Τι δεν θα τον γαμήσουμε; Τώρα που φτιάχτηκα...

Φρουρός 2: Πρώτα θα τον κανονίσουμε και μετά σκοποβολή. Πρώτα το φαγητό, μετά το γλυκό.

Βελάσκο: Ωραία ιδέα! Λοιπόν εσύ σιγανοπαπαδιά μ' αρέσεις πολύ. Δε σου το 'χα. Μπράβο.

Φρουρός 2: Ευχαριστώ κύριε Αντισυνταγματάρχα.

Γέλανε τρανταχτά.

Βελάσκο: (προς τον Φεδερικό) Δεν θα φας ούτε μια σφαίρα στο κορμί ή το κεφάλι. Ακούς; Όλες οι σφαίρες θα πέσουν στον κώλο, όπως αξίζει σε έναν σοδομιστή και θα σε αφήσουμε να πεθάνεις από αιμορραγία, όπως ξεψυχάει ο ταύρος στην αρένα...

Φρουρός 1: Να μαζέψουμε και θεατές, να γιουχαϊζουν...

Φρουρός 2: Θα χαρούν πολλοί Γραναδίνοι...

Βελάσκο: Τι λέτε ρε; Έχετε ξεφύγει; Μεταξύ μας θα γίνει, δε θα μάθει κανείς το παραμικρό. Εμείς θα λέμε, δεν ξέρουμε τίποτα. Θα λέμε ότι το 'σκασε.

Φρουρός 2: Μάλιστα, εμείς δεν θα ξέρουμε τίποτα.

Βελάσκο: Μπρος πάρτε τον. Σε λίγο θα περάσει το φορτηγό που κάνει το δρομολόγιο Γρανάδα Βιθνάρ.

Φρουρός 2: Είμαστε ευρηματικοί όμως κύριε αντισυνταγματάρχα, την μαθητική κατασκήνωση την μετατρέψαμε σε «Αποικία» μελλοθανάτων.

Βελάσκο: Να δούμε κιόλας, θα χωράει το καμιόνι; Μου τηλεφώνησε ο κύριος διοικητής και μου είπε: «εκτός από τους προγραμματισμένους στο δρομολόγιο θα φορτώσουνε και κάτι αναρχικούς ταυρομάχους που πιάσανε τη νύχτα». Μην είναι ο ένας πάνω στον άλλο και μας την κοπανήσουν.

Φρουρός 2: Βέβαια. Μη μας πάρουν χαμπάρι κι οι χωρικοί.

Φρουρός 1: Δεν προλαβαίνει ν' αδειάσει η «Αποικία» και ξαναγεμίζει, είναι πολλοί ανάθεμα τους.

Βελάσκο: Θα μείνουν λίγο εκεί μήπως θέλει κανένας να εξομολογηθεί όπως προβλέπεται, μετά εμείς θα πάρουμε τον Λόρκα, θα επιληφθώ προσωπικά. *(γυρίζει προς το Φεδερικό)* Ακούς; Αν αστοχήσουν από μακριά εγώ ο ίδιος θα σου χώσω την κάνη στον κώλο και θα πυροβολώ μέχρι να διαλυθούν τα κόκαλά σου, δεν θα απομείνει τίποτα από σένα σκουλήκι κι αν μείνει, ό,τι μείνει, όπως σου είπα, θα το πετάξω σ' ένα χαντάκι. Κανείς δεν θα αναγνωρίσει την ξεσκισμένη σάρκα σου. Κανείς δε θα μιλήσει ξανά για σένα.

Ο Φεδερικό είναι έντρομος, έχει βουρκώσει, κοιτάζει τον φεγγίτη απ' όπου μπαίνουν αγνές οι τελευταίες ακτίνες του φεγγαριού.

Φεδερικό: Ο ποιητής Φεδερικό Γκαρθία Λόρκα δεν είναι εδώ... Ο ποιητής Φεδερικό Γκαρθία Λόρκα βρίσκεται στο δάσος...

Βελάσκο: *(αγριεμένος)* Τι τον κοιτάτε σαν ηλίθιοι; Δεν βλέπετε ότι του σάλεψε από το φόβο; Πάρτε τον. Πάρτε τον είπα.

Φρουροί: *(διστακτικά)* Μάλιστα. Διατάξτε.

Οι φρουροί τον δένουν πισθάγκωνα, τον κρατάνε ο ένας δεξιά ο άλλος αριστερά, μπροστά πάει ο αντισυνταγματάρχης, κατευθύνονται προς την έξοδο.

Σκοτάδι.

Φεδερικό: Ο ποιητής Φεδερικό Γκαρθία Λόρκα δεν είναι εδώ... Ο ποιητής Φεδερικό Γκαρθία Λόρκα βρίσκεται στο δάσος... Ο ποιητής Φεδερικό Γκαρθία Λόρκα βρίσκεται στο δάσος του Ραφαέλ.

Ακούγεται η φωνή του Φεδερικό:

Σκοντάφτει ο νους στα συντριμμια που άφησες, ζωή.
Στέρεψαν και τα δάκρυα που 'χα για σένα.

Μια πίκρα έμεινε στα χείλη
για το ταξίδι που δεν κάναμε.
Εκεί που θα κολυμπούσαμε γυμνοί
και θα πίναμε νερό με τα χέρια
και θα χορεύαμε ξυπόλυτοι
και θα κοιτάζαμε τ' αστέρια
και όταν θα γυρίζαμε πίσω.....
θα ήταν έτοιμο το λικέρ βύσσινο
που βάλαμε τον Μάιο στο βάζο.

Θυμάσαι... λέγαμε να μεθύσουμε ένα βράδυ,
τρώγοντας τα βύσσινα που θα μένανε στη γυάλα.
Κουβέντες κι όνειρα έμειναν στη μέση
κι εκείνο το λικέρ βύσσινο που δεν προλάβαμε να δοκιμάσουμε.

ΑΥΛΑΙΑ